

Ikt.sz.: AIB/42-1/2013.

AIB-15/2013. sz. ülés
(AIB-192/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Alkotmányügyi, igazságügyi és ügyrendi bizottságának**
2013. április 15-én, hétfőn, 10 óra 30 perckor
az Országház főemelet 58. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	4
<i>Az ülés résztvevői</i>	7
<i>Elnöki bevezető, a napirend elfogadása</i>	9
<i>Zárószavazás előkészítése</i>	9
<i>A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10353. szám)</i>	9
<i>Az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi szankcionálásáról szóló törvényjavaslat (T/10592. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként</i>	9
<i>Egyes törvényeknek az alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10593. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként</i>	14
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	14
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	16
<i>Dr. Répássy Róbert válaszai</i>	25
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	26
<i>A statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10594. szám); általános vita</i>	26
<i>Dr. Tóth Róbert szóbeli kiegészítése</i>	26
<i>Kérdések, reflexiók, hozzászólások</i>	26
<i>Branyiczkiné Géczy Gabriella válaszai</i>	28
<i>Szavazás az általános vitára alkalmasságról</i>	29
<i>a) Viviane Reding, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának a Tobin-ügyben tett lépéseivel kapcsolatos kérdésekről szóló jelentés (J/10517. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként; b) Viviane Reding, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának a Tobin-ügyben tett lépéseivel kapcsolatos kérdésekről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról</i>	29
<i>Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése</i>	29
<i>Hozzászólások</i>	30

<i>Dr. Kiszely Katalin reflexiói</i>	36
<i>Szavazás a jelentés általános vitára alkalmasságáról</i>	36
<i>Szavazás a határozati javaslat benyújtásáról</i>	36
<i>Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről</i>	37
<i>a) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása érdekében címmel benyújtott törvényjavaslat (T/10325. szám)</i>	37
<i>Dr. Szili Katalin szóbeli kiegészítése</i>	37
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	38
<i>b) Magyarország Alaptörvényének akárhányadik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/10265. szám)</i>	38
<i>Dr. Schiffer András szóbeli kiegészítése</i>	38
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	39
<i>c) A közpénzből finanszírozott állami propaganda megtiltatásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/10275. szám, új/átdolgozott változat a T/10264. szám helyett)</i>	39
<i>Dr. Schiffer András szóbeli kiegészítése</i>	39
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	39
<i>d) Magyarország Alaptörvényének ötödik módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10347. szám)</i>	39
<i>Gyöngyösi Márton szóbeli kiegészítése</i>	40
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	41
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	42
<i>e) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a láncszavaztatás megfigyeléséhez és a választások tisztaságának fokozottabb védelméhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10351. szám)</i>	42
<i>Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése</i>	42
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	42
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	43
<i>f) A rendkívüli időjárás következtében 2013. március 14-től előállt katasztrófahelyzet körülményeit, valamint az életet, az egészséget és a vagyoni biztonságot fenyegető helyzet megelőzésére, valamint a kezelésére tett kormányzati intézkedéseket feltáró vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/10411. szám)</i>	43
<i>Dr. Harangozó Tamás szóbeli kiegészítése</i>	43
<i>Hozzászólások, reflexiók</i>	44
<i>Szavazás a tárgysorozatba-vételről</i>	46
<i>Szavazás napirend-módosításról</i>	46
<i>Egyebek</i>	46

Napirendi javaslat

1. Zárószavazás előkészítése:

A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10353. szám)

(L. Simon László és Gulyás Dénes (Fidesz) képviselők önálló indítványa)

2. Az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi szankcionálásáról szóló törvényjavaslat (T/10592. szám)

(Módosító javaslatok megvitatása)

(Első helyen kijelölt bizottságként)

3. Egyes törvényeknek az alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10593. szám)

(Általános vita)

(Első helyen kijelölt bizottságként)

4. A statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10594. szám)

(Általános vita)

5. a) Viviane Reding, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának a Tobin-ügyben tett lépéseivel kapcsolatos kérdésekről szóló jelentés (J/10517. szám)

(Általános vita)

(Első helyen kijelölt bizottságként)

b) Viviane Reding, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának a Tobin-ügyben tett lépéseivel kapcsolatos kérdésekről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám)

(Döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról)

6. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről:
- a) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása érdekében címmel benyújtott törvényjavaslat (T/10325. szám)
(Dr. Szili Katalin (független) képviselő önálló indítványa)
 - b) Magyarország Alaptörvényének akárhányadik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/10265. szám)
(Dr. Schiffer András (független) képviselő önálló indítványa)
 - c) A közpénzből finanszírozott állami propaganda megtiltatásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/10275. szám, új/átdolgozott változat a T/10264. szám helyett)
(Dr. Schiffer András (független) képviselő önálló indítványa)
 - d) Magyarország Alaptörvényének ötödik módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10347. szám)
(Vona Gábor, Németh Zsolt és Gyöngyösi Márton (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - e) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a láncszavaztatás megfékezéséhez és a választások tisztaságának fokozottabb védelméhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10351. szám)
(Szabó Gábor, Sneider Tamás és Hegedűs Lorántné (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - f) A rendkívüli időjárás következtében 2013. március 14-től előállt katasztrófhelyzet körülményeit, valamint az életet, az egészséget és a vagyoni biztonságot fenyegető helyzet megelőzésére, valamint a kezelésére tett kormányzati intézkedéseket feltáró vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/10411. szám)
(Mesterházy Attila és dr. Harangozó Tamás (MSZP) képviselők önálló indítványa)
7. A Jobbik képviselőcsoportjának megkeresése a mentelmi ügyek tárgyalására vonatkozó házszabályi rendelkezések értelmezése tárgyában
(AIB/36/2013.)
(Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)

8. Z. Kárpát Dániel, az Országgyűlés jegyzőjének megkeresése a kérdések megválaszolására vonatkozó házszabályi rendelkezések értelmezése tárgyában (AIB/32/2013.)

(Állásfoglalás kialakítása az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 61. §-a szerinti eljárásban)

9. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Cser-Palkovics András** (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Gyüre Csaba (Jobbik), a bizottság alelnöke
Dr. Papcsák Ferenc (Fidesz), a bizottság alelnöke
Dr. Gruber Attila (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz)
Dr. Horváth Zsolt (Fidesz)
Kozma Péter (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz)
Székyné dr. Sztrémi Melinda (Fidesz)
Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)
Dr. Varga István (Fidesz)
Dr. Vas Imre (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP)
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)
Dr. Lamperth Mónika (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP)
Dr. Ipkovich György (MSZP)
Dr. Gaudi-Nagy Tamás (Jobbik)
Dr. Staudt Gábor (Jobbik)
Dr. Schiffer András (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Gruber Attila (Fidesz) megérkezéséig dr. Horváth Zsoltnak (Fidesz)
Gulyás Gergely (Fidesz) megérkezéséig dr. Papcsák Ferencnek (Fidesz)
Dr. Mátrai Márta (Fidesz) távozása után dr. Turi-Kovács Bélának (Fidesz)
Dr. Molnár Attila (Fidesz) megérkezéséig Kozma Péternek (Fidesz)
Dr. Puskás Imre (Fidesz) dr. Varga Istvánnak (Fidesz)
Dr. Szakács Imre (Fidesz) Székyné dr. Sztrémi Melindának (Fidesz)
Dr. Vitányi István (Fidesz) megérkezéséig dr. Rubovszky Györgynek (KDNP)
Dr. Zsiga Marcell (Fidesz) dr. Cser-Palkovics Andrásnak (Fidesz)
Dr. Rubovszky György (KDNP) távozása után Gulyás Gergelynek (Fidesz)
Dr. Botka László (MSZP) dr. Bárándy Gergelynek (MSZP)
Dr. Steiner Pál (MSZP) megérkezéséig dr. Lamperth Mónikának (MSZP)
Pösze Lajos (független) dr. Vas Imrének (Fidesz)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Dr. Répássy Róbert államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Kiszely Katalin helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium)
Dr. Tóth Róbert főosztályvezető (Központi Statisztikai Hivatal)
Branyiczkiné Géczy Gabriella osztályvezető (Központi Statisztikai Hivatal)
Dr. Szili Katalin (független) országgyűlési képviselő
Gyöngyösi Márton (Jobbik) országgyűlési képviselő
Hegedűs Lorántné (Jobbik) országgyűlési képviselő
Dr. Harangozó Tamás (MSZP) országgyűlési képviselő

Megjelent

Gulyás Dénes (Fidesz) országgyűlési képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 30 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. CSER-PALKOVICS ANDRÁS (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Üdvözlöm a bizottság tagjait, megkezdjük a munkát. Tájékoztatom a bizottságot a helyettesítési rendről: Horváth Zsolt képviselő úr helyettesíti Gruber Attilát, jómagam Zsiga Marcellt, Kozma Péter Molnár Attilát, Papcsák Ferenc alelnök úr Gulyás Gergely képviselő urat, Vas Imre Pösze Lajost, Rubovszky György Vitányi Istvánt helyettesíti.

A kiküldött napirendi javaslatához képest más javaslat nincs. Kérdezem, ki az, aki egyetért a napirendi javaslattal. (Szavazás.) Megállapítom, hogy a bizottság határozatképes, és egyhangúlag elfogadta a napirendi javaslatot.

Zárószavazás előkészítése

A világörökségről szóló 2011. évi LXXVII. törvény és a budapesti Istvánmező rehabilitációs programjáról, kiemelten a Budapesti Olimpiai Központ integrált rekonstrukciójáról szóló 2012. évi LXXV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10353. szám)

Zárószavazás előkészítésével kezdünk: a világörökségről szóló T/10353. számú törvényjavaslat, L. Simon László és Gulyás Dénes képviselők önálló indítványa. Gulyás Dénes képviselő urat köszöntöm a napirend tárgyalásánál.

L. Simon László előterjesztőként nyújtott be módosító indítványt; gondolom, az előterjesztők ezt támogatják. (Gulyás Dénes jelzésére:) Képviselő úr jelzi, hogy igen. Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, a kormány vagy a tárca képviseletében van-e itt valaki a világörökségi törvényhez. (Nincs ilyen jelzés.) Nincs, de ennek hiányában is tudunk dönteni.

Kérdezem, ki az, aki egyetért ezzel a módosító indítvánnyal. (Szavazás.) 14 igen. Ki nem ért egyet? (Szavazás. – Nincs ilyen.) Ki tartózkodott? (Szavazás.) 2 tartózkodás mellett a bizottság elfogadta a módosító indítványt.

Ezt a napirendi pontot lezárjuk. Köszönöm szépen képviselő úrnak a megjelenést.

Újabb helyettesítés érkezett: Varga István képviselő úr helyettesíti Puskás Imre képviselő urat.

Az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi szankcionálásáról szóló törvényjavaslat (T/10592. szám); módosító javaslatok megvitatása, első helyen kijelölt bizottságként

A következő napirendi pontunk: az önkényuralmi jelképek használatának büntetőjogi szankcionálásáról szóló T/10592. számú törvényjavaslat következik. 9 pontos az ajánlás. Köszöntöm államtitkár urat a napirend tárgyalásánál.

Az 1. pontban lévő javaslatot, amely összefügg az 5. és a 9. pontokkal, Bárándy Gergely képviselő úr nyújtotta be. Kérdezem államtitkár urat a tárca, illetve a kormány álláspontjáról.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnök úr, nem támogatjuk a módosító javaslatot.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot jelez Bárándy képviselő úr. Képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én csak szeretném megkérdezni államtitkár urat, miért nem támogatják, hiszen e vonatkozásban a plenáris ülésen nem kaptunk egyértelmű választ, amit államtitkár úr itt a bizottsági ülésen a múltkor elmondott, azt már, ha úgy tetszik, a plenáris ülésen árnyalta.

A kérdésem igazából az lenne, hogy miért nem támogatnak egy olyan javaslatot, amely ezeknek a cselekményeknek a büntethetőségét lényegesen szélesebb körben fogalmazná meg, illetve más jogi tárgyat venne alapul, nevezetesen nem a közrendet és a közbiztonságot, hanem az emberi méltóságot. Hiszen ezek a cselekmények elsősorban ezt sértik, és ezek megsértése miatt kell a meglátásom szerint szankcionálni, amit egyébként önök sem tagadtak.

Az a megfogalmazás pedig, ami a törvényjavaslatban szerepel, az eredeti előterjesztésben, hogy különösen a kegyeleti jogokra és az emberi méltóságra tekintettel lehet elkövetni a közbiztonság megsértésére alkalmas módon ezt a cselekményt, ez nem azt jelenti, és ebből nem az következik, hogy e jelképeknek az emberi méltóság sérelmével vagy a kegyeleti jogok megsértésével elkövetett használata automatikusan sérti a közbiztonságot is. Tehát ezek nem alternatív feltételek, hanem a közbiztonság vagy a közrend megsértésére való alkalmasság külön bizonyítandó. A törvénytörvény azt tartalmazza, hogy ilyen módon meg lehet persze sérteni, egy ilyen cselekmény alkalmas lehet egyébként mellelleg – vagy nem mellelleg – a közrend megsértésére, ez azonban nem következik egyértelműen a normaszöveg megfogalmazásából.

Az tehát a kérdésem, államtitkár úr, hogy miért elfogadhatatlan az önök számára az, hogy az emberi méltóság védelme érdekében legyen korlátozható az önkényuralmi jelképek használata, ami, még egyszer mondom, egy lényegesen szélesebb körben tenné lehetővé a büntethetőséget, és az én meglátásom szerint főleg a negyedik alaptörvény-módosításban foglalt egyik módosuló rendelkezésnek köszönhetően kétség nem férhet ahhoz, hogy ez alkotmányos lenne. És én úgy hiszem, hogy az Emberi Jogi Bíróság ítéleteinek is megfelelné, hiszen az emberi méltóság védelme érdekében az Emberi Jogi Bíróság is természetesen lehetőséget lát arra, hogy bizonyos korlátozásokat ebben a körben megfogalmazzunk.

Mivel tehát én erre eddig nem kaptam érdemi, szakmai indokolást, szeretném megkérdezni államtitkár urat, hogy miért nem elfogadható számukra ez a koncepció. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úrnak adom meg a szót az 1., 5., 9. pontok vonatkozásában.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Szerintem már az elmúlt alkalommal is kifejtettem azt, hogy miért tartjuk jobbnak a mi javaslatunkat, és ez a plenáris vitán is így történt. De azt kell mondjam, képviselő úr, hogy tulajdonképpen nem áll messze az álláspontunk. Ön azt javasolja vagy önök azt javasolják, hogy az emberi méltóságon, az emberi méltóság védelmén keresztül büntessük a jelképhasználatot, mi pedig a köznyugalom megzavarására alkalmas, tehát még egyszer hangsúlyozom: nem a köznyugalmat megzavaró, hanem csak arra alkalmas, tehát egy veszélyeztető magatartásként büntessük ezt a bűncselekményt. És különösen a köznyugalom megzavarására alkalmas magatartás az, mondaná a törvény, amely az emberi méltóságot vagy a kegyeleti jogot sérti.

Szerintem a vita abban áll közöttünk, hogy mit tekintünk résznek és mit egésznek. Szerintünk a köznyugalom megzavarására alkalmas mód szélesebb körben teszi lehetővé az önkényuralmi jelképek használatának büntethetőségét, és annak csak egy példája, csak egyik elkövetési módja vagy elkövetési magatartása lehet az, amikor már megsérti az emberi méltóságot vagy a kegyeleti jogot a magatartás. Önök pedig azt javasolják, hogy a védett jogi tárgya ennek a bűncselekménynek az emberi méltóság megsértése legyen. Bár azzal, hogy

hozzáteszi a tényálláshoz azt, hogy „vagy a köznyugalom megzavarására egyéb módon alkalmas magatartás”, úgy már nem tisztán az emberi méltóság a védett jogi tárgya, hanem a köznyugalom is a védett jogi tárgya. Tehát egy olyan konstrukciót javasol a képviselő úr, amely vegyes védett jogi tárgy, tehát az emberi méltóság és a köznyugalom megzavarása mind a kettő mint védett jogi tárgy szerepel.

Összefoglalva: nem látok nagy különbséget a mi javaslatunk és az önök javaslata között, de úgy gondolom, és fenntartom ezt az álláspontunkat, hogy a köznyugalom megzavarására alkalmas elkövetési mód akkor is megvalósul, ha egyébként közvetlenül senkinek az emberi méltósága vagy a kegyeleti joga nem sérül. Márpedig ez egy elég fontos szempont, hogy az önkényuralmi jelképek nyilvános használata nem minden esetben sérti meg közvetlenül az önkényuralmi rendszerek áldozatainak emberi méltóságát vagy kegyeleti jogát, hanem más módon is alkalmas lehet a köznyugalom megzavarására. Például ha egyébként a személyében nem érintett állampolgároknak fenyegetettség érzését, félelem érzését kelti ezeknek az önkényuralmi jelképeknek a használata. Tehát el tudok képzelni olyan szituációt, nem is egy esetben, hogy az önkényuralmi jelképek használatától olyan emberek érzik magukat fenyegetve, akik egyébként hozzátartozói jogon nincsenek érintve az önkényuralmi rendszerek bűneiben. Ezért nem támogatjuk a képviselő úr és képviselőtársai által benyújtott módosító javaslatot, és ezért ragaszkodunk az eredeti szöveghez.

ELNÖK: Bárándy képviselő úr kért szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Megmondom őszintén, mitől tartok, államtitkár úr. Attól, hogy ha a képviselőtársaim visszaemlékeznek arra, milyen, ehhez tulajdonképpen hasonlítható tényállások szerepelnek ma a büntető törvénykönyvben, akkor könnyen összehasonlíthatják ezt a szabályozást a közösség elleni izgatás elnevezésű bűncselekménnyel. Ami szintén abban a fejezetben került elhelyezésre, amelyekben most ezt az új tényállást kívánják szabályozni a kormánypártok.

Ha visszanezünk azt is, hogy hány olyan megnyilvánulás volt az elmúlt időszakban a közéletben, ahol sokan igényelték volna a büntetőjogi felelősségre vonást, illetve a büntetőjogi felelősségre vonás lehetőségét, és azt is megnézik, hogy közösség elleni izgatás, ha az elkövetési magatartást nézzük, akkor uszítás miatt hányszor indult eljárás vagy marasztaltak embereket, akkor azt fogják látni, hogy szinte soha. Tehát követelte volna a közvélemény vagy a közvélemény egy része azt, hogy ez megtörténjen, és nem lehetett ezt megállapítani. Azért nem lehetett megállapítani, mert egy többlet tényállási elemet kíván meg ez a tényállás, pontosan a közrend és a közbiztonság sérelmére vonatkozó többlet tényállási elemet, ami itt nincs egyébként; még csak nincs is tényállási elemként nevesítve, hanem az Alkotmánybíróság és a Legfelsőbb Bíróság dolgozta ki ennek a gyakorlatát.

Azt tehát, hogy az emberi méltóság megsértése milyen relációban áll a közrend megsértésére való alkalmassággal, azt gondolom, a közösség elleni izgatás kapcsán született alkotmánybírósági határozatok egyértelműen igazolják, és azt mondják, hogy szélesebb körben való tiltást tenne lehetővé az emberi méltóság védelme érdekében megfogalmazott büntető törvénykönyvi tényállás, mint a közrend védelme útján megfogalmazott törvényi tényállás. Tehát az Alkotmánybíróság kifejezetten azt mondja, hogy egy, a véleménynyilvánítás szabadságát sokkal inkább, sokkal szélesebb körben korlátozó magatartásról lenne szó akkor, ha nem a közrend védelmében korlátoznánk a cselekményeket. Ebből pedig az következik, tisztelt államtitkár úr, hogy a tiltás akkor minősül súlyosabbnak, akkor minősül kiterjesztettebbnek, ha az emberi méltóság védelme érdekében fogalmazom azt meg, és nem a közrend védelmében.

Még egy dolog, államtitkár úr. Lehetne, ahogy ön mondta, és efelé elmehetnénk akár egy közös javaslattal, alternatív elkövetési magatartásokat megállapítani. Egyrészt el lehet

követni abból a célból vagy arra alkalmas módon, hogy az emberi méltóságot sértsék, másrészt pedig lehet ennek az én megítélésem szerint másodlagos jogi tárgya az, hogy a közrend megsértésének a céljából vagy a közrend, közbiztonság megsértésére alkalmas módon követik el. Tehát ez a két jogi tárgy megjelenhetne egyszerre a tényállásban, ha a kormánypártok attól tartanak, hogy bizonyos esetek kimaradnak majd a büntethetőség köréből. Azonban, ha a most előterjesztett eredeti változatot fogadja el az Országgyűlés, akkor biztos vagyok abban – egyszerűen a sima, általam kifejtett logikai okfejtés miatt –, hogy bizonyos elkövetési magatartások, amelyeket egyébként a közvélemény úgy fog értékelni, hogy azt büntetni kellene, azok ki fognak maradni a büntethetőség köréből.

Én azt szeretném elkerülni, tisztelt bizottság, hogy ezzel a törvényi tényállással, éppúgy, mint a közösség elleni izgatással, vissza lehessen élni. Az, hogy egyébként egy ennél kiterjedtebb és átfogóbb megoldást milyen tartok elképzelhetőnek, azt én kifejtettem az általános vitában, és jó lenne, ha azt a kormány érdemben megfontolná. De ha maradunk csak ennél a konkrét törvényi tényállásnál, nem tudom azt megérteni, hogy legalább miért nem lehet kettős jogi tárgyat megállapítani, amikor büntetni rendelni akarjuk ezt a cselekményt. Tehát az, amit államtitkár úr elmond, semmilyen hátrányt nem szenvedne, az az érvelés sem szenvedne semmilyen hátrányt és cáfolatot, ha a most megállapított jogi tárgy mellett hozzátennék egy másik alternatív jogi tárgyat. S ha már hierarchiát állítunk fel közöttük, akkor sokkal inkább az emberi méltóságot helyeznénk az első körbe. Hiszen ha megkérdeznék bárkit a vonatkozásban, és ha meghallgatták az általános vitában a főszóalókat, senki nem azt nevesítette, hogy ő az ilyen cselekményektől a közrendet félti, hanem mindenki olyan történetet mesélt el, főleg azok, akik személyes példákkal éltek, hogy miként sérti ez az emberi méltóságot. Egyetlen olyan példa nem volt a parlamenti vitában, amelyik a közrend sérelméről szólt volna vagy annak a megsértési lehetőségéről, mindegyik az emberi méltóságról szólt. Tehát a társadalom alapvetően az emberi méltóság megsértése miatt akarja ezt szankcionálni, ezért számomra egész egyszerűen nem is érthető az, hogy ez miért kerül ki az elsődleges jogi tárgyak köréből.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Államtitkár úr a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Elnézést kérek mindenkitől, hogy itt hosszasabban elidőzünk ennél a témánál, de egy olyan kérdésről beszélünk, amiről már húsz éve vitatkozik az alkotmányjogi szakma, és ezért nyilván nehéz egyetlen tényállásba sűrítve megoldani ezt.

Képviselő úr érvei szerintem azért nem állják meg a helyüket, legalábbis a közösség elleni izgatás vagy közösség elleni uszítás bűncselekménnyel való párhuzam, mert ott az a probléma, hogy az úgynevezett clear and present dangert kívánja meg a jogalkalmazástól, vagyis a bűncselekmény megvalósulásától az igazságszolgáltatás. És itt, ebben az esetben, mivel ez egy veszélyeztető bűncselekmény, tehát a köznyugalom megzavarására csak alkalmasnak kell lennie, de nem kell hogy konkrétan meg is zavarja a köznyugalmat vagy be is következzen ez az eredmény, ezért sokkal tágabb körben büntethető szerintünk az önkényuralmi jelképek használata. És ha azt akarnánk elérni, hogy még tágítsuk, akkor valószínűleg azt kellene írunk, hogy a köznyugalom megzavarására alkalmas, különösen ha az önkényuralmi rendszerek áldozata emberi méltóságának sérelme kerül veszélybe vagy a kegyeleti jogot veszélyezteti a bűncselekmény. Az a kérdés, hogy az alkotmányos-e, hogyha csak veszélyezteti az emberi méltóságot vagy csak veszélyezteti a kegyeleti jogot; félek tőle, hogy ez már az arányossági teszten nem menne át. A szükségességén átmenne, de itt nem menne át.

ELNÖK: *(Dr. Bárándy Gergely jelentkezésére:)* Képviselő úr, kétszer adtam lehetőséget, szavazás következik. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért? Ez már zárszó volt?)*

Kérdezem, ki az, aki támogatja a módosító indítványokat az 1., 5., 9. pontokban. *(Szavazás.)* 5 igen; Bárándy képviselő úr Botka László képviselő urat helyettesíti, így öt. A bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 2. pont következik, összefüggésben a 6. ponttal, Szabó Timea képviselő asszony javaslata. Kérdezem államtitkár urat.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk.

ELNÖK: Nem támogatja államtitkár úr. Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* Senki nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 3. pont Gaudi-Nagy Tamás, Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselők javaslata, összefüggésben a 7. ponttal. Kérdezem államtitkár urat.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk, és még mielőtt megkérdezik a képviselő urak, azért nem, mert pontosan szűkítené a büntethetőséget. Hiszen nem pusztán azt kívánná meg, hogy alkalmas legyen a megzavarásra, hanem meg is kell zavarnia a köznyugalmat ahhoz, hogy büntethető legyen. Ez pedig túlzás lenne egy ilyen vétségi tényállásnál megvárni azt, míg a köznyugalmat megzavarja egy önkényuralmi jelkép használata.

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok. Kérdezem, ki támogatja a módosító indítványt. *(Szavazás.)* 2 igen. A bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A 4. pont szintén Gaudi-Nagy Tamás, Staudt Gábor és Gyüre Csaba képviselők javaslata, összefüggésben a 8. ponttal. Kérdezem államtitkár urat.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Nem támogatjuk, mert nyilvánvaló, hogy a köznyugalom megzavarására nem alkalmas az a magatartás, amelyet önök kivételként tennének bele. Ezért is hagytuk el a jelenleg még létező tényállásban kivételként meghatározott eseteket: ismeretterjesztő cél, tudományos, oktatási cél, s a többi, s a többi.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Gyüre Csaba alelnök úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen. Tisztelt Bizottság! Elnök Úr! Államtitkár Úr! Nem értünk egyet a Jobbik részéről az államtitkár úr álláspontjával, hiszen álláspontunk szerint, hogy ez egyértelműen kivétel, ha nincs benne, akkor is, mi ezt nem így értelmezzük. Akkor sokkal szabadabb a bírói mérlegelés, és nagyon sok esetben önmagában az is megzavarja a köznyugalmat, ami akár lehet egy kulturális célú, akár oktatási célú jelképbemutató.

Csak nagyon röviden egy kis történet: magam is szemtanúja voltam, amikor színészek vonultak horogkeresztes karszalaggal, náci egyenruhában az utcán, és már ettől is a köznyugalom megzavaródott ott, ahol föltűntek; volt, aki elájult, tehát ilyen szinten. Tehát alkalmas arra, hogy a köznyugalmat megzavarja, de hiányzik a szándék, és álláspontunk szerint ez szükséges ahhoz, hogy a későbbiekben egyértelmű legyen a jogszabály alkalmazása.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök úr. Államtitkár úrnak adom vissza a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium):
Én arra kérem Gyüre Csaba alelnök urat, idézze föl, hogy az Andrássy út 60. számú házban jelenleg is ott van két önkényuralmi jelkép, ott fenn a homlokzatán: a nyilaskereszt és a vörös csillag, mégsem tekinthető tiltott önkényuralmi jelkép használatának. Most sem tekintik annak, és a jövőben sem fogják annak tekinteni, ha egy ezzel foglalkozó múzeumnak a szimbólumában szerepel.

ELNÖK: Határozathozatal következik. Ki támogatja a módosító indítványokat? (Szavazás.) 2 igen. A bizottság nem támogatta, egyharmadot sem kapott.

A jegyzőkönyv kedvéért: Lamperth Mónika képviselő asszony Steiner Pál képviselő urat helyettesíti, Székyné dr. Sztrémi Melinda képviselő asszony pedig Szakács Imre képviselő urat.

Köszönöm, ezzel ezt a napirendi pontot lezártuk.

Egyes törvényeknek az alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10593. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként

Áttérünk a T/10593. számú, az egyes törvényeknek az alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájára.

Szeretném tájékoztatni a bizottság tagjait arról, hogy a pénteki napon az Országos Bírósági Hivatal elnökétől egy levelet kaptunk, amelyben a törvényjavaslattal kapcsolatos álláspontját fejtí ki elnök asszony. Ezt képviselőtársaim számára pénteken továbbítottuk; illetve kérem majd államtitkár urat, hogy a következő napokban tekintsék majd át ezt az állásfoglalást, illetve ezeket a megfogalmazott javaslatokat.

Államtitkár úrnak adom meg a szót.

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium):
Tisztelt Bizottság! A T/10593.számú törvényjavaslat olyan jogszabály-módosításokat, konkrétan törvénymódosításokat tartalmaz, amelyek az előterjesztő Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium, illetve a kormány álláspontja szerint az alaptörvény negyedik módosításával összefüggenek, azaz az alaptörvény negyedik módosításából következnek. Hiszen az alaptörvény szerint az alaptörvény végrehajtására szolgáló törvényeket az Országgyűlésnek a kormány köteles benyújtani, ebből az következik, mivel az alaptörvény negyedik módosítása hatályba lépett, ezért bizonyos módosításokat szükséges elvégezni.

Több törvénymódosítási javaslatot lehetne kiemelni, én kettőt szeretnék kiemelni: az egyik az alkotmánybírósági törvény módosítása, a másik pedig a bírósági szervezeti törvény módosítása.

Először kezdem az alkotmánybírósági törvény módosításával. Az alkotmánybírósági törvény módosítása nemcsak hogy végrehajtja az alaptörvény negyedik módosítását, hanem az alkotmánybírósági törvényben rögzíti azokat az eljárási szabályokat, azokat a felülvizsgálati korlátokat, amelyeket az Alkotmánybíróság az elmúlt 23 évben kimunkált, az alkotmánybírósági gyakorlat már eddig is alkalmazott.

Az első ilyen kérdés – és szeretnék ennél elidőzni egy kicsit – az, hogy az Alkotmánybíróság felülvizsgálhatja-e az alkotmány rendelkezéseit, magát az alkotmányt vagy az alkotmány módosításait. Nos, az Alkotmánybíróság az elmúlt 23 évben arra az álláspontra jutott, ha jól emlékszem, 15 határozatában, hogy érdemben sohasem vizsgálhatja az

alkotmány módosításait, nincs erre hatásköre, hanem csak és kizárólag a közjogi érvénytelenség, azaz eljárási, vagy ha úgy tetszik, technikai érvényesség alapján vizsgálhatja meg ezt a módosítást.

Az Alkotmánybíróság 2011-ben hozott egy határozatot, amelyben azt is felsorolja, hogy melyek azok az európai országok, ahol egyáltalán létezik olyan szabály, hogy az alkotmánybíróság felülvizsgálhatja az alkotmány rendelkezéseit, és ha jól emlékszem, négy ilyen országot talált. De ebből is az Orosz Föderáció alkotmánybírósága csak az orosz tagköztársaságok alkotmányát vizsgálhatja felül, abból a szempontból, hogy az Orosz Föderáció alkotmányával összhangban vannak-e. Tehát azt kell hogy mondjam, hogy az Európa Tanács 47 tagállamából ritka kivétel, különleges kivétel az, hogy az alkotmánybíróság felülvizsgálhatná az alkotmány módosítását vagy magát az alkotmányt. Ebből az következik, hogy nincs olyan európai sztenderd, ami alapján az Alkotmánybíróságnak jogot kellene biztosítani az alkotmány felülvizsgálatára, sőt funkciójával ellentétes lenne, mert – a nevével ellentétben – az Alkotmánybíróság nem az alkotmány bírója, hanem az alkotmány védelmezője. Ezért is lehetetlen az a felfogás, hogy az Alkotmánybíróságnak az alkotmány felülvizsgálatára jogkört kellene biztosítani. De megjegyzem, hogy a negyedik módosítás, illetve ez a törvényjavaslat előrelép abban a tekintetben, hogy rögzíti, sarkalatos törvényben állapítja meg az Alkotmánybíróság közjogi érvénytelenséggel kapcsolatos jogkörét, tehát az alkotmány módosítások közjogi érvénytelenségével kapcsolatos jogkörét. Eddig ezt csak az alkotmánybírósági gyakorlatból lehetett levonni, most már ezt jogszabály, sarkalatos törvény tartalmazza.

Az alkotmánybírósági törvény többi módosításáról most nem beszélnék, de ha van kérdés, szívesen beszélek erről.

A bírósági szervezeti törvény módosításában szerepel az úgynevezett ügyek áthelyezésével kapcsolatos szabály módosítása, mégpedig alapvetően megváltoztatja a törvényjavaslat az úgynevezett ügyek áthelyezésének szabályait. Azért mondom, hogy úgynevezett, mert valójában ezt bíróság kijelölésének hívják, és mint ilyen, mint bíróság kijelölése hosszú évtizedek óta létezik a magyar eljárásjogban, de csak 2010 óta létezik a bírósági kapacitással kapcsolatos, tehát a bírósági leterheltséggel kapcsolatos bíróságkijelölés, azt megelőzően csak más okból lehetett bíróságot kijelölni az egyébként illetékes bíróságtól eltérően.

A törvényt módosító javaslat értelmében a jövőben konkrét, egyedi ügyet az Országos Bírósági Hivatal elnöke nem helyezhet át. Nincs ilyen jogköre; megszűnik olyan jogköre az Országos Bírósági Hivatalnak, hogy konkrét, egyedi ügyet áthelyezhessen. Hanem a jövőben az Országos Bírósági Hivatal elnöke az Országos Bírói Tanáccsal egyetértésben, tehát a vétőjogával, kijelölhet egy másik bíróságot, amely fogadni fogja azokat az ügyeket, amelyeket a leterhelt bíróság nem képes fogadni. Mégpedig 90 nappal korábban hozza meg ezt a határozatát, és csak az ügyáthelyezésről szóló határozat kezdő napja után érkezett ügyekre vonatkozik. Tehát az Országos Bírósági Hivatal elnöke nem is értesül arról, hogy milyen ügyeket helyeznek át más bíróságra, milyen ügyek érkeznek a kijelölt bíróságra. Tehát az az állítás, hogy fennmaradna az Országos Bírósági Hivatal elnökének ügyáthelyezési joga, ez téves megállapítás.

Mint ahogyan az is téves megállapítás, hogy itt az Országos Bírósági Hivatal elnöke önálló jogköréről lenne szó. Tehát hangsúlyozom, nem az OBH elnöke, hanem az OBT-vel egyetértésével, azaz 16 bírót fogja eldönteni, hogy egyébként milyen bíróság járjon el, ha egy bíróság nem tudja fogadni az ügyeket, mert leterhelt a bíróság.

Szeretném még azt is előrebocsátani, hogy ez a szabályozás megfelel a holland bírósági törvény 46/A. §-ában foglalt szabályozásnak. Mert, milyen furcsa, miközben mi erről vitatkozunk egy-két éve, Hollandiában 2004 óta alkalmazzák az ügyek áthelyezését, azzal a különbséggel, hogy 2004-től 2012. december 31-éig egy kormányrendelet, kormányhatározat

alapján helyezték át az ügyeket. Most, 2013. január 1-jén vezették be Hollandiában a bírósági szervezeti törvényben az ügyek áthelyezésének rendszerét. Hollandiában fellebbezési jog sincs ellene.

Ez a törvényjavaslat két fellebbezést is biztosítana: egyrészt egy általános fellebbezést biztosít az ügyáthelyező határozattal szemben, másrészt pedig a konkrét, egyedi ügyfél is fordulhat jogorvoslattal az ügyben.

Szeretném tehát felhívni a figyelmüket arra, hogy amennyiben a tisztelt Ház elfogadja a kormány javaslatát, döntően, alapvetően megváltozik az ügyek áthelyezésének rendszere.

Ezzel kívántam előrebocsátani törvényjavaslatot, és javaslom, hogy általános vitára alkalmasnak találja a bizottság. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A vitát megnyitom. Bárándy képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások, reflexiók

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Azért érdekes végigkövetni, ahogy a bírósági reform kapcsán két olyan téma van, amelyben a kormány megfeszítette magát: az egyik a bírói nyugdíj, a másik az ügyáthelyezési jog, ahogy a kormány lépésről lépésre hátrál vissza ezekben az ügyekben. Lényegesen egyszerűbb lett volna meg sem hozni egyiket sem. De ha már így van, akkor nem három-négy lépésben visszakoezni. Egyébként megjegyzem, ebben az ügyben messze nem ez történt még, de valószínűsítem, hogy fog (*Dr. Papcsák Ferenc: Dolgoztok rajta, nem? – Dr. Vas Imre: Ők már ismerik.*), mert nem az elmúlt időszakokban meghozott elmarasztalások lesznek az utolsók, hanem valószínűleg követni fogja még (*Dr. Papcsák Ferenc: Keményen dolgoztok rajta!*) számos más marasztalás is ezt a témát.

Néha az az érzése az embernek, minthogyha maguk alatt vágnák a fát, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, minthogyha azt akarnák bizonyítani, hogy az ellenzék által megfogalmazott azon aggályok, ami az ügyek politikai természetű áthelyezéséről szól, igaznak bizonyultak. Minthogyha önök ezt akarnák bebizonyítani. Ugyanis ha megnézi az ember azt, hogy mely ügyek áthelyezését akarják megtartani, akkor tulajdonképpen egyszerűbb lenne, ha a büntető eljárásjogi törvényben bevezetnék önök a politikai ügyek kategóriáját, ott megfogalmaznák, hogy miről vagy szó, és akkor ebben a törvényben egyszerűbb lenne már csak odaírni, hogy a politikai ügyek áthelyezése, amit az OBH elnöke megtehet. Ugyanis nézzük meg, hogy mik ezek: hivatali bűncselekmények; közélet tisztasága elleni bűncselekmények; helyi önkormányzati képviselő-testület tagja, polgármester, alpolgármester, képviselő-testület hivatalának vezető beosztású dolgozója, országgyűlési képviselő, nemzeti szószóló, állami vezető gyanúsítható megalapozottan – tehát ez a kör, ami áthelyezhető. A másik ugyanez: központi költségvetési szerv, központi államigazgatási szerv, területi szerv vezető beosztású dolgozója gyanúsítható megalapozottan. Aztán idejönnek még a nemzetközi közélet tisztasága elleni bűncselekmények. S a végére, hogy legyen valami más is, gondolom, bár általában ezeket az ügyeket szokták bünszervezetesnek minősíteni, és a Központi Nyomozó Főügyészség, nem is tudom, van-e olyan politikai természetű ügy, ahol a bünszervezetet ne hozta volna be, ezt még odaírják a végére.

Nos, tisztelt képviselőtársaim, magyarul szólva önök a politikai ügyek áthelyezhetőségét akarják megtartani, és pontosan erről szólt a kritika is. Arról szólt, hogy ennek az egész intézménynek nem más a célja, mint hogy a Bírósági Hivatalnak a vezetője, aki egyébként elég erősen kötődik az önök pártjához, az szuverén döntése alapján áthelyezhesse az ügyeket. Méghozzá a politikai természetű ügyeket. Erre mutatott rá az ellenzék is, erre mutatott rá a Velencei Bizottság is, és erre mutatott rá még egy jó csomó más, hazai és nemzetközi szervezet.

Most önök nem csinálnak mást, mint hogy még csak a látszatra sem adva, felsorolják a politikai ügyeket, és a politikai ügyek áthelyezhetőségét biztosítják; az összes többi nem érdekes. Tisztelt Bizottság! Itt dől meg az önök eddigi, korábbi teljes érvrendszere! Azaz például, ha valaki egyedül követ el egy olyan bűncselekményt, ahol akár többmilliárdos a kár, és akár sok ezer vagy tízezer embert ér kár, vagy akár nem egyedül, hanem többedmagával, de a bünszervezetben elkövetés nem állapítható meg, csak mondjuk, az üzletszerűség és a bünszövetség, akkor ezeket az ügyeket nem lehet áttenni. Nem lehet áttenni, mondjuk, ad absurdum egy Baumag-ügyet, aminél bonyolultabb és időigényesebb ügyet keveset tudok mondani. Viszont át lehet tenni az összes ügyet, ahol bármilyen politikai szereplő érintett. Komolyan gondolják, hogy ez az önök javaslata? Ez az, ami igazolja azt, hogy önöket nem a politikai szándék vezette, amikor ezeket megfogalmazták?

Az meg aztán tényleg, ahogy már többször használtuk ezt a fordulatot, a cinizmusnak a csúcsa, hogy önök azt mondják, hogy nem az egyedi ügyek áthelyezésén áll itt a lényeg, hanem hogy általánosan kijelöl egy bíróságot vagy több bíróságot, ahova ezek az ügyek automatikusan kerülnek át. Igen, tisztelt bizottság: akkor hogyan fogalmazzuk meg ezt a mondatot helyesen? Kijelöl az önökhöz közel álló OBH-elnök egy vagy több bíróságot, ahova a politikai ügyek átkerülnek, ugye? Akkor így értsem? Mert így szól a törvényszöveg! A politikai ügyeket lehet áthelyezni. Innentől kezdve nekem, őszintén szólva, teljesen mindegy, hogy az egyedi ügyeket teszem át valamelyik bírósághoz, vagy pedig a bíróságot jelölöm ki, amelyik az összes politikai ügyet majd le fogja tárgyalni. Mondja meg nekem valaki, hogy mi a különbség! Tudok egy különbséget mondani: ha egy hivatalvezető valamelyik bíróságot ezekben az ügycsoportokban kifejezetten preferálja, akkor ez a szabályozás neki sokkal kényelmesebb lesz, mert nem kell indokolni, hogy miért helyezi át mindig ugyanahhoz a bírósághoz az ügyeket, hanem kijelöli általában azt a bíróságot, és általában majd az letárgyalja a politikai ügyeket. Tisztelt Bizottság! Ez elképesztő! *(Székyné dr. Sztrémi Melinda: Tényleg.)* Erre tényleg nehéz szavakat találni, amit önök csinálnak! Nagyon nehéz szavakat találni!

Az, hogy önök megmondják, kijelölnek egy bíróságot, hogy hol fognak politikai ügyeket tárgyalni... *(Dr. Papcsák Ferenc: Vannak politikai ügyek? – Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Sajnos nincsenek.)* Nem tudom, nem ismerem azt a nemzetközi szabályt vagy példát, amit államtitkár úr említett, bár őszintén szólva hiányoltam volna, ha nem mond egy nemzetközi példát, mert ez az önök szokása, hogy amikor behoznak egy javaslatot, akkor valami nemzetközi példával mindig alátámasztják. Csak, tudják, a futó is állhat nagyon sok helyen a sakkasztalon, csak amikor tetszés szerint az egyik mezőről a másikra úgy helyezik át, hogy az sakk-mattot ad, akkor más a probléma; akkor nem lehet azzal érvelni, hogy egy másik sakkjátszmában is állt már ugyanott a futó. Attól az még nem jó. Attól az még nem szabályszerű. Attól az még nem elfogadható. De persze érdekelne az, hogy ott ki az, aki dönt erről. Mondjuk, a legfelsőbb bíróságnak egy kollégiuma, a legfelsőbb bíróságnak valakije, az igazságügyminiszter, ott esetleg a bírósági hivatal vezetője...

Szóval, tisztelt bizottság, én egyet látok ebben a javaslatban, hogy az ég egy adta világán gyakorlatilag semmi nem fog változni, de önök ezzel mindazokat az ellenzéki félelmeket, kritikákat, mindazokat a nemzetközi félelmeket és kritikákat most egyértelműen beigazolták, amelyek eddig ezzel kapcsolatban elhangoztak.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Vas Imre képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Csak arra hívnám fel Bárándy képviselőtársam figyelmét, hogy nem az OBH elnöke fog ezekben dönteni, hanem, mint ahogy államtitkár úr is elmondta, az Országos Bírói Tanács, amelynek 16 bíró a tagja.

Az meg, hogy ki kihez áll közel, lehet az ön szubjektív véleménye, csak a tényekhez jobb lenne ragaszkodni. Köszönöm szépen. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért, a miniszterelnöknek a keresztgyereke...? – Székyné dr. Sztrémi Melinda: Szégyelld magad!)*

ELNÖK: Gruber képviselő úré a szó.

DR. GRUBER ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. *(Közbeszólások. – Dr. Papcsák Ferenc: És egy keresztgyerek az már fideszes? És az baj?)* Köszönöm szépen...

ELNÖK: Kérem, haladjunk, mert még nagyon hosszú a mai bizottsági ülés, sok még a napirend...

DR. GRUBER ATTILA (Fidesz): Én haladnék, ha az elnök úr által megadott szót megkaphatnám...

ELNÖK: Gruber Attila képviselő úré a szó.

DR. GRUBER ATTILA (Fidesz): ...és nem egymás között történnének a pengeváltások. *(Folyamatos közbeszólások.)*

Én egy kicsit meglepődtem Bárándy képviselőtársamnak az előző felszólalásán, mert egyfajta eszköztelenséget, érvtelenséget mutatott ezzel a kijelentésével. Ez az aggodás a Fidesz jó kormányzása iránt egy MSZP-s képviselő szájából meglehetősen disszonánsan hangzik. Ezzel a sakkpéldájával meg még talán Kádár Jánost is elszomorította volna *(Derültség.)*, annyira nem ideillő ez a példa. *(Dr. Bárándy Gergely: Biztosan nem értetted!)*

De tekintettel arra, hogy ez vissza-visszatérő kérdés, hogy akár az OBT... *(Dr. Bárándy Gergely folyamatosan közbeszól.)* Képviselő úr, én azt hiszem, még a tárgyalóteremben is elég durva, amikor egymásra kellene figyelniük, és nem ezt tesszük. Tiszteljük már meg egymást azzal, hogy figyelünk egymásra! Én sem beszélgettem az ön felszólalása közben. *(Dr. Bárándy Gergely: Ők is közbeszólnak! Nemcsak én szólok közbe!)* Köszönöm.

Tehát ez egy visszatérő probléma, amikor például az Alkotmánybíróság összetételénél önök mindig előhózzák, hogy mert ez egy párt-alkotmánybíróság, itt csak a Fidesz szája íze szerint történő döntések születnek, és amikor nem, akkor elfelejtenek elnézést kérni, hogy talán mégsem ilyen fekete-fehér a helyzet.

Én azt hiszem, itt ugyanez a probléma, ugyanilyen értelmetlen aggodást hallottunk, amikor ezt a pártatlanságot kérdőjelezte meg. És én is akartam jelezni, hogy ráadásul képviselőtársam nem is figyelt oda a szövegre, keverte az OBH-t a Bírói Tanáccsal.

Tehát nagyobb figyelmet kérek a hozzászólásban, és ebben a bizottságban talán érdemi hozzászólásra kellene jobban törekedni, mintsem politikai lózungokat puffogatni. Köszönöm.

ELNÖK: Gaudi képviselő úré a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. A múlt pénteken, amikor a Velencei Bizottság delegációjával találkoztunk Balczó Zoltán képviselőtársammal, az alaptörvény negyedik módosítását jöttek vizsgálni, immáron sokadszor, határozottan megint csak azt tapasztaltuk, amit korábban, hogy az összes magyar alkotmányozással kapcsolatos ügyben valami rejtélyes kezek igazgatják és instruálják ezeket a jobb sorsra érdemes embereket *(Derültség.)*, akik, úgy látszik, hogy hagyják magukat befolyásolni, hagyják magukat folyamatosan hiszterizálni.

Ha konkrétan ennek a törvényjavaslatnak az egészét kellene minősítenünk, akkor azt kell mondanom, hogy elsődlegesen, ami inkább fáj nekünk, az például a hiány; hiányérzet például a Nemzeti Emlékezet Bizottsággal kapcsolatos törvény tekintetében, hiányérzet a beemelt U) cikk, tehát a kommunista időszak felelősségre vonásához szükséges következetes lépéssorok végig vitelében. Ezek viszont olyan mértékű hiányok és hitelességi problémák, amelyeket a külföld nyilván nem fog kifogásolni. És amikor itt a Velencei Bizottságtól azt kérdezték tőlünk, hogy miért próbált meg a kormány konszenzusra törekedni az alaptörvény negyedik módosításának a tekintetében, akkor nyilván elmagyaráztuk nekik, hogy hát az, hogy a kommunista időszak egy ilyen jellegű, nagyon kemény elítélést kapott, és a felelősségre vonást megnyitotta immáron a Magyar Országgyűlés az alaptörvényben, azt nyilván nem fogja szeretni az a párt, amelyik gyakorlatilag jelentős mértékben érintettje ennek, ugye az MSZP, és amely vagyonszámlálásával is, meg sok minden egyéb elszámolással tartozik még. Tehát ezeket a véleményeket így kell kezelnünk.

Az egész törvényjavaslatból az azért látszik, hogy folyamatos korrekció történik az eredeti koncepciókhoz képest. S nekünk az fáj a legjobban mindig, amikor azt kell elmondanunk, hogy miért a külföld nyomása az, ami miatt hajlandó jobb belátásra térni a kormányzat, miért nem elég az, ha a parlamentben a magukat nemcsak a demokratikus ellenzéknek mondó pártok tagjai – amely „demokratikus” jelző persze élesen idézőjelbe rakandó –, hanem adott esetben a nemzeti ellenzék képviselői is amikor elmondják a véleményüket, akkor miért nem hallgattatik meg ez a vélemény.

Az egyedi ügyáthelyezéssel kapcsolatban kifejezetten azt kell itt mondanunk, hogy nagyon jó és szerencsés, hogy egyáltalán megtörtént a korrekció. Hiszen az, hogy az ügyésznek is, a legfőbb ügyésznek is és az OBH elnökének is egyedi ügyáthelyezési lehetősége volt, világosan látható volt, hogy a jogállami elvekkel nem összeegyeztethető, és tényleg az irányított ítélethozatalok lehetőségét felveti. Az, hogy most ez a bizonyos ügyáthelyezés, ügycsoport-áthelyezés kerül részletes kibontásra, és egyes ügytípusok megjelölésre is kerültek, számunkra nem azt jelenti elsősorban, hogy a politikai ügyek most valamifajta kézivezérelt elintézésére nyílik mód, hanem inkább a gyakorlati alkalmazásban látjuk a legfőbb problémákat. Ugyanis rendkívül szűk esetköröt érint. Miért maradnak ki a minősített emberölési esetek például? Tehát vannak közismerten leterhelt, drasztikusan leterhelt bíróságok, például a Fővárosi Törvényszék, amelynek az ügyterhe, egy ott dolgozó bírónak az ügyterhe az átlagos, vidéki bíróhoz képest szinte tízszeres. És miért csak ilyen rendkívül, úgymond kivételes esetkörnek tekinthető ügyekben nyílik meg az ügyáthelyezés? Itt én nem azt látom elsősorban, hogy politikai ügyek, hiszen a 400 milliót meghaladó pertárgyérték-ügyek polgári perekben azok nem politikai ügyek; nem tudom, miért kell ilyen sommás véleményt mondani. Viszont kifejezetten bosszantó, hogy azok a társadalom közérzetét rendkívül súlyosan sértő bűncselekmények, mint például a minősített emberölés, ezekben ugyanúgy meg kellene teremteni a lehetőséget az ügyáthelyezések elvi megnyitására.

A másik egy alkalmazhatósági probléma. Az emberi jogi bizottságban Gáva államtitkár úr nem adott igazából meggyőző magyarázatot erre, talán Répássy államtitkár úr ezt most megteszi. Mégpedig ez most azt jelenti, hogy arra az időszakra, amikor az elvi döntést meghozza az OBH-elnök az OBT-vel egyetértésben az ügytípus-áthelyezésről, akkor az a bíróság, amelyiktől az ügyek elkerülnek, egyetlenegy ügyet sem kaphat. Tehát egy olyan furcsa helyzet állhat elő, hogy tulajdonképpen az arra specializálódott bírák, akik egyébként ugyan leterhelten, de végzik a munkájukat, egy idő után azon fogják észrevenni magukat, hogy végtelenül kevés ügy kerül hozzájuk; és az a bíróság kerül majd túlterhelés alá, amelyikhez viszont ezek az ügyek átirányításra kerültek. Tehát nem nyílik lehetőség egy rugalmas ügymegosztási rendszerre. Én ezt nagyon megfontolandónak javaslom, hogy ne teljes ügycsoport-áthelyezések történhessenek, hanem valamifajta megosztásos rendszer.

Nyilván itt a kérdés persze felvetődik, hogy ki osztja meg és milyen szempontok alapján osztja meg az ügyeket. Ezért nagyon kényes kérdés ez az egész ügycsoport-áthelyezés, tehát itt nekünk vannak aggályaink.

Azon túl egyébként vannak a javaslatnak szimpatikus elemei. Például az Alkotmánybíróság eljárásával kapcsolatos határidők következetes érvényesítéséhez szükséges módosítások átvezetése. Itt egyedül egy kérdés vetődhet fel, hogy a jogkövetkezmények miképpen fognak alakulni, ha az Alkotmánybíróság nem tartja be ezeket a szigorú határidőket. Emlékezzünk arra, hogy végül is a soron kívüli eljárások követelményét is folyamatosan és évek óta szegi meg az Alkotmánybíróság. Erről már lefolytattunk több vitát, és végül is jobbikos felvetés alapján történt meg ennek a határidőkényszernek a beemelése az Alkotmánybíróság eljárásába. Csak valami hatékony szankciót találni kell, mert egyébként attól tartok, hogy ez csak egy elvi deklaráció marad.

A kötelező jogi képviselő eltolása az alkotmányjogi panasz esetében szintén egy üdvözlendő lépés, hiszen ezt mi is kezdeményeztük, és valóban megalapozott volt az az alkotmánybírósági határozati utalás, amely szerint ez a jogorvoslati joghoz való hozzáférést, az egyenlő bánásmód követelményét sérti, ha ebben a kategóriában adott esetben megfelelő forrással nem rendelkező személyek elzáródnak az alkotmányjogi panasztól, pusztán azért, mert nem tudnak jogi képviselőt igénybe venni.

A nyilvánossági szabályok is nagyon fontosak, tehát hogy lehetőség nyílik az Alkotmánybíróság előtt arra, hogy akár a törvény, jogszabály alkotmányossági kontrollja esetén, vagy valamely egyedi intézkedés esetén az érintett szerv vagy szervezet vezetője meghallgatásra kerüljön. Ez is tulajdonképpen egy, a jogállamiság igényének megfelelő erősítő rendelkezés.

Viszont az egészszel, az alaptörvény negyedik módosításával kapcsolatos aggályaink továbbra is fennállnak, s bár ez a végrehajtó törvény a védhető vagy szimpatikusabbnak tekinthető elemeket szabályozza, de mégsem történt meg a teljes körű megoldás, mégsem mondható az, hogy minden olyan aggály kiiktatódott volna, amelyet felvetettünk, illetve vannak fájó hiányok. Ezért összességében mi az általános vitára alkalmassággal kapcsolatban tartózkodás álláspontjára helyezkedünk.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Csak kiegészíteni szeretném a Gaudi képviselőtársam által elmondottakat.

Utalnék többek közt az Országos Bírósági Hivatal elnöke által küldött levélre, illetve ennek a mellékletére, amelyet a Kúria elnöke, a legfőbb ügyész és az Országos Bírósági Hivatal elnöke is aláírt, bár nem látom, hogy jelen lennének itt az aláírók közül. Itt én azt nem értem ebben a javaslatban, lévén, hogy tulajdonképpen azt a jogkiterjesztést kritizálják, miszerint a Kúria elnöke és a legfőbb ügyész is normakontrolljogot kapna. Ezt nehezen tudom értelmezni, abban a tekintetben, hogy ha valaki pluszjogosultságokat kap, akkor az miért okoz problémát. Nem tudom, ezt a kérdést feltehetem-e valakinek, vagy esetleg államtitkár úr... – nem tudom, államtitkár úr figyel-e, hogy erről az OBH-s levélről és az utólagos normakontroll kritizálásáról a Kúria, a legfőbb ügyész részéről van-e valamilyen információja. Tehát hogy azon kívül, amit leírtak, miért nem tetszik az érintetteknek az, hogy ők tulajdonképpen jogbővítést kapnak?

Egyebekben viszont annyit el lehet mondani, hogy természetesen a vita során el fogjuk mondani a részletesebb véleményünket, módosító javaslatokat is meg fogunk fogalmazni. De ahogy Gaudi képviselőtársam is mondta, az is már egy előrelépés, még ha csak sokadik lépésként is, hogy legalább a plenáris ülés elé kerülhetnek ezek az ügyek, és erről beszélni tudunk.

Köszönöm.

ELNÖK: Ipkovich György képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Megmondom őszintén, hogy most már félve merek hozzászólni az ilyen alaptörvény- vagy sarkalattörvény-módosításokhoz, mert olyan gyorsan változnak az előterjesztett javaslatok, hogy magam sem tudok, hogy amit olvasok, az igazi vagy nem igazi.

Az imént ki tetszettek oktatni Bárándy képviselőtársamat, hogy ki jelölhet ki bíróságot, ki nem. Hát, én az előbb vettem le onnan egy anyagot – nem tudom, jót vettem-e le –, abban az szerepel az eljáró bíróság kijelölésénél a bíróságok szervezetéről szóló módosításnál, hogy az OBH elnöke az ügyek elbírálására az illetékes bíróság helyett kivételesen más, azonos... jelölhet ki, vessző, és akkor mondja tovább. Vas képviselőtársam, ez nem az, amit ön mond! Attól tartok, hogy ez a felfokozott jogalkotási folyamat azt eredményezi, hogy ön időnként elfelejt beterjeszteni módosító indítványokat, és olyanból tetszik idézni, ami még be sincs nyújtva. Tartok tőle, hogy most is ez volt a hozzászólásának az oka.

A magam részéről inkább azt a bölcs belátást igényelném önöktől, hogy az ilyenfajta jogalkotást, ami a mindenfajta ellenzéki vélemény kizárásával, sőt az ország által vállalt alapokmány előírásainak figyelmen kívül hagyása mellett folyik, abba kéne hagyni. Aztán neki kéne állni megbeszélni a közös dolgainkat.

Én úgy gondolom, amikor önök le tetszenek írni azt, hogy a munkateher azt igényli, hogy eljáró bíróságokat máshogy jelölünk ki, akkor megkérdezem, hogy mi okozza ezeket a bírósági munkaterheket – tetszenek ezt tudni? Tetszenek önök praktizálni? Én akárhány statisztikát átnézek, ott mindig a lopás szerepel az élen mint a munkaterhet fokozó bűncselekmény, meg a garázdaság, meg ilyeneket. De nem ezeket akarják ám maguk áthelyezni! Hanem az eseti, egyedileg felmerülő, politikusok által elkövetett bűncselekményeket. *(Dr. Lampert Mónika: Így van!)* És ne tessenek haragudni, legalább ne olyanra hivatkozzanak, ami önmagában ellentmondásos! A munkaterhet nem ezek a cselekmények, hála a Jóistennek, nem ezek okozzák! Tetszik tudni, ez mire jó? Arra, hogy maguk megfenyegessék, és most már nem is az ellenzéki politikai szférát: a sajátjukat! Magukat! Önöket fenyegetik tulajdonképpen, higgyék el nekem, ezek az előírások: ha nem tetszenek jól viselkedni, akkor majd az arra kijelölt bíróság el fogja majd bírálni, hogy maga bűnöző vagy nem bűnöző. Várhatóan azt a döntést fogja majd hozni, amit a politikai vezetés megkíván tőle, hiszen azért lesz ez az eljáró bíróság kijelölve.

Na most, nem kéne ezt a húrt annyira feszegetni! Vegyék már tudomásul, hogy az az európai alapokmány, amihez mi csatlakoztunk népszavazással, ezeket nem teszi lehetővé! *(Dr. Staudt Gábor: A Beneš-dekrétumokat lehetővé teszi!)* Lehet ezt innen nézni, meg onnan nézni, meg kifordítani, meg befordítani – ezek ellentétesek a jogállamisággal! Mi meg olyan törvényt szeretnénk megszavazni, ami ezzel szembemegy. Hát higgyék el, hogy nem fog menni! Ezt most önök elfogadhatják, mert ahogy nézem, megint többen vannak, mint mi *(Derültség.)*, de ha elfogadják, nagyon röviden vissza fog ide kerülni, aztán megint passzírozgatjuk azt a kérdést, hogy mi okozza a bírósági munkaterhet, meg hogy most a kijelölt OBH-elnök most kihez áll közelebb, énhozzám vagy a férjéhez, meg ilyeneket lehet majd vitatkozni. De tulajdonképpen a lényegét nem fogja megváltoztatni: önök ismét demokrácia- és jogállamiság-ellenes jogszabályt akarnak elfogadni. A viszontlátásra!

ELNÖK: Másodszori hozzászólásokra jelentkeztek képviselőtársaim, csak szeretném jelezni. Először Bárándy képviselő úr, utána Vas Imre, majd Staudt Gábor képviselő uraknak adok szót.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Picit folytatva azt, amit Ipkovich képviselőtársam elkezdett és bevezetett, szóval, valószínűleg nem én keverem össze ezt a két hivatalt, hanem önök, képviselőtársaim. Hiszen azon a mondaton felül, amelyet Ipkovich képviselő úr elmondott, még a (4) bekezdést is érdemes olvasni, amelynek az első fél mondata az, hogy ha az OBH-elnöke a (2) bekezdés szerinti indítványnak helyt ad, azaz ő ad helyet az indítványnak; aztán hogy egyébként a kijelölés vonatkozásában az egyéb döntéseket közösen hozza-e meg a tanáccsal vagy sem, az megint egy másik kérdés. És valóban, ezzel is indítottam, hogy kis lépésekben lépkednek vissza: ott már bejön az OBT szerepe, valóban. De az, hogy az OBH elnöke dönt az áthelyezésről, hogy annak helyt ad vagy nem ad helyt, én azt gondolom, ezek ténykérdések, legalábbis, ahogy Ipkovich képviselőtársam mondta, ha még mindig az a törvényjavaslat, amiről a vita folyik, amit ott megtaláltunk a kisasztalon a bizottsági teremben.

Úgyhogy én azt gondolom, inkább az volna a szerencsés és a jó, és örülök, hogy képviselőtársaim még jelentkeztek ismételt hozzászólásra a kormánypárti oldalról, hogy megmondják azt, miért pont ezek a bűncselekmények, amelyeket önök kiválogatottak, miért pont ezen bűncselekmények vonatkozásában teszik lehetővé az ügyeknek az áthelyezését. Hiszen ahogy Ipkovich képviselőtársam elmondta, a bíróságok leterheltségét biztosan nem ezek okozzák elsősorban. Márpedig ha komolyan vesszük, márpedig azért illik komolyan venni azt, amit egy törvényszöveg tartalmaz, a bíróság rendkívüli és aránytalan munkaterhe miatt kívánják ezeket az ügyeket áthelyezni. Tehát ha ez így van, akkor miért nem a sokvádlottas, komolyabb, egyébként általában vagyon elleni vagy gazdasági bűncselekményeknek az áthelyezését teszik lehetővé? Miért pont a politikai érintettségű ügyek azok, amelyek vonatkozásában önök ezt a lehetőséget fent kívánják tartani? Sok mindent hallottunk itt a vitában kormánypárti képviselőtársaimtól, de erre valahogy még senki nem akart válaszolni. Őszintén remélem, hogy megteszik.

Az, amit Gaudi képviselő úr mondott, azért nem teljesen igaz és állja meg a helyét, mert keverte a két kategóriát. Én a büntetőügyekről beszéltem, ő pedig a polgári ügyekről beszél. A polgári ügyek vonatkozásában állapítja meg a 400 milliós határt, de a büntetőügyek vonatkozásában semmilyen ilyen nincs, holott egyébként oda is nyugodtan oda lehetne írni, hogy a különösen nagy értékre vagy különösen jelentős értékre elkövetett, vagyon elleni vagy gazdasági bűncselekmények vonatkozásában teszik lehetővé azt, hogy ezt áthelyezzék.

Megjegyzem, képviselőtársaim, hogy ha önöknek, elnézést, hogy ezt mondom, de lett volna annyi eszük, hogy ezt megcsinálják, akkor valószínűleg elég lett volna egyébként ezt a kategóriát ide beleírni, mert a politikai ügyeknek a jelentős része egyébként beleesik a gazdasági vagy vagyon elleni, jelentős vagy különösen nagy vagy különösen jelentős értékre elkövetett bűncselekmények körébe. Tehát egész nyugodtan megfoghatták volna ezt a történetet így. Nyilván volt oka annak, hogy önök pontosan erre szűkítették le, vagy van egy üzenetértéke.

És egy gondolatot még engedjenek meg, tisztelt képviselőtársaim. Igen, a bekiabálás egy parlamenti műfaj, én azt gondolom, senki nem vitatta ezt még el, sem a bizottsági ülésen, sem máshol. Én természetesen nyitott vagyok a vonatkozásban is, hogy megállapodunk egymás között, hogy ezt nem fogjuk eljátszani. Csak én azt gondolom, hogy akkor az a méltányos és jó, ha ezt a kormánypárti képviselőtársaim sem teszik meg. Hiszen jellemzően én bekiabálással azokra a megjegyzésekre szoktam válaszolni, amelyet hasonló stílusban adnak elő, azaz bekiabálva kormánypárti képviselőtársaim. Én például Sztrémi Melinda képviselő asszonytól még egyetlenegy felszólalást nem hallottam, egyetlenegyszer nem szólt hozzá érdemben a vitához, egyetlenegyszer nem reagált szót kérve arra, amit én mondtam, viszont annál többször kiabál be nekem, hogy mikor szégyelljem magam, meg mikor nem. *(Dr. Gaudi-Nagy Tamás: Ez is parlamenti műfaj!)* Most is bólogat képviselő asszony.

(Közbeszólások.) Hát, én azt gondolom, az volna a helyes, ha képviselő asszony, ahogy szokták mondani, nem azért van itt, hogy ne legyen máshol, hanem azért, hogy (Az elnök csenget.) némi aktivitást kifejtсен.

ELNÖK: Képviselő úr, a tárgyról!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Hát, akkor tegyük ebben a stílusban!
Köszönöm szépen, elnök úr, be is fejeztem. (Közbeszólás: Épp ideje volt.)

ELNÖK: Vas Imre képviselő úr kért szót.

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm szépen. Ipkovich képviselőtársamnak felhívom a figyelmét, hogy a 62. § (4) bekezdésének az utolsó mondatát is legyen kedves elolvasni, amely úgy szól, hogy az OBT a kijelölő határozattal kapcsolatos egyetértési jogát az annak meghozatalát követő ülésen gyakorolja. (Dr. Ipkovich György: De azt mondta, hogy ő jelöli ki! Ez nagy különbség!) Tehát egyértelmű, hogy itt az OBT egyetértése nélkül ezt nem teheti meg.

Az meg különösen érdekes, hogy az MSZP-s képviselők azért szólalnak fel, hogy miért ilyen tág a kijelölés lehetősége, míg a jobbkios képviselők azért, hogy... (Dr. Bárándy Gergely: Hogy miért ilyen szűk! Mi is azt mondtuk!) Elnézést... Tehát önök azt mondták, hogy miért ilyen tág, holott nem kellene kijelölni; a jobbkios képviselők pedig azt, hogy miért nincs több ügy.

A másik: a polgári ügyeknél egyértelmű az, hogy 400 millió forint fölötti; nem hinném, hogy ebbe bármilyen politikai ügy lehetne, bármilyen gazdasági életben nyilván a 400 millió forint fölötti perérték bármikor bekövetkezhet.

Úgyhogy igazából, megmondom őszintén, az MSZP-s képviselők felszólalásainak egy jelentős részét nem is tudtam értelmezni, hogy mire irányul. Köszönöm szépen. (Dr. Bárándy Gergely: Nem is válaszoltál.)

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úr a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt azért el kell mondani, hogy például az elmúlt két kormányzati ciklus büneinek feltárása során tömegesen vártuk volna az ügyeket, de sajnos ezek nem érkeztek meg (Dr. Lampérth Mónika: Azért, mert nem voltak ügyek!), tehát az elszámoltatás be sem indult. Persze lehet erre azt mondani, hogy azért, mert nem voltak (Derültség.), de hát azért tudjuk, hogy néhány esetben, sőt tömegesen nem erről volt szó, hanem tulajdonképpen a jelenlegi kormányzatnak az elszámoltatás terén nem volt elég aktív véleményünk szerint az eljárása. Tehát tulajdonképpen ez egy elméleti vita, hiszen nem azzal állunk szemben, hogy tömegesen ilyen ügyekre sor került volna, pedig sok esetben azért kitűnt, hogy erre bizony-bizony lehetőség lett volna.

Ami a másik körben elhangzott, amikor – és itt talán Ipkovich képviselőtársam mondta – az Európai Unió így meg úgy, meg a demokratikus rendszere, hát, azért sok mindenről lehet vitatkozni ebben a bizottságban meg az Országgyűlés plénuma előtt, vannak olyan javaslatok, amelyek nekünk sem tetszenek, ennek hangot is adunk. De nehogy már az Európai Uniót hozzuk a demokrácia fellegváraként, ahol a saját alapjogi chartájukat úgy kezelik, hogy kis zsarolással előzetesen meg utólagosan is, akár a cseheknél felmentést kaptak, akár a Beneš-dekrétumok, egyébként az MSZP által nyilván kiválóan demokratikusnak és a jogérvényesülés mintapéldájának tartott intézménye eddig nem verte ki a biztosítékot; vagy akár az sem, hogy a Felvidéken az ott élő magyar nemzetiségűek nyelvhasználatát tiltják. Egyébként a magyar tudtommal az Európai Unió egyik hivatalos nyelve, hiszen

Magyarország tagja az Európai Uniónak, és embereket azért büntettek és büntetnek meg komoly összegekkel, mert az Európai Unió egyik hivatalos nyelvét használják – abszurd, és az Európai Uniónak ezzel semmi problémája nem volt. És ugyanígy az állampolgársági törvényre is hivatkozhatunk.

Tehát a vitákat folytassuk le, de az Európai Uniót úgy beállítani, mint egy demokratikus rendszert, ahol itt a csúnya magyarok a diktatúra felé törekednek, hát, ez több mint abszurd, és ez maga az ostobaság is.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Ipkovich képviselő úré a szó.

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Vas képviselőtársamnak mondom, hogy amit tetszett idézni, és ami engem hozzászólásra ingerelt, az megint más, mint amit fel tetszett olvasni. Azt tetszett mondani, de szerintem a jegyzőkönyvben ennek utána lehet nézni, hogy 16 bíró dönt arról, hogy ki lesz kijelölve. Amit meg fel tetszett olvasni, az az, hogy majd a következő ülésen aztán vagy jóváhagyják, vagy nem, aztán vagy lesz valami, vagy nem.

A vita miközöttünk tulajdonképpen nem abban áll, hogy most szűkítem vagy szélesítem az eljáró bíróságok által elbírálnak, áthelyezendő ügyek körét. Hanem abban, hogy bírāja elől bárkit is elvonok vagy vonok el. Akármilyen szomorúan hangzik, ez az egyik jogállami alapelv, tetszik tudni, amit lehet persze megerősíteni, de attól még ez az alapelv működik máshol, nálunk meg egyre jobban nem kezd működni. Aztán innentől kezdve azok az általánosan elfogadott jogállami elvek, amelyekhez valamikor mi is csatlakoztunk, bizony csorbát szenvednek.

Szomorú; én is szomorú vagyok, maga is szomorú, de attól ez még így működik.

ELNÖK: Utolsó hozzászólóként Gaudi képviselő úr kért szót.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Szeretném a kritikánkkal kapcsolatosan akkor még egyszer világossá tenni, sőt egyértelműbbé tenni, egyértelmű fogalmazással, hogy az alaptörvény tételes rendelkezése úgy szól, hogy a kiegyensúlyozott ügyterhelés érdekében, tehát hogy az ésszerű elbírálás érdekében lehet ügycsoportokra vonatkozóan elrendelni más bíróságok eljárását. Tehát pontosan az a probléma, amit itt elmondtam, és ezt Vas Imre képviselőtársam jól értette, hogy ez oly mértékben egy szűk szeletét jelenti az ügyeknek, ami most ebbe a csomagba belekerült, hogy igazából ténylegesen ezt az alkotmányos célt, alaptörvényi célt nem szolgálja.

Mi nagyon örülnénk egyébként, Bárándy képviselőtársam javaslatát támogatjuk, hiszen a különösen nagy értékre elkövetett vagyon elleni bűncselekmények nagy számban fordultak elő a 2002-10 közötti időszakban is például, és ezeknek a gyors és hatékony elbírálásához nagyon komoly társadalmi érdek fűződik. Ezeket is ugyanúgy be lehetne venni, mint ahogy említettem már, amilyen a minősített emberölés, vagy pedig olyan, nagy közfelháborodást kiváltó ügyek, amelyekben nem képesek a bíróságok az ügyteherrel megbirkózni. Csak még egyszer jelzem: az alaptörvény, módosított alaptörvény szellemét és betűjét az a megoldás elégíti ki, amely valóban olyan nagy számú ügynek az áthelyezését teszi lehetővé, ami a bíróságokat leterheli. Viszont ezek az ügyek, ezek az ügykörök nagyon kivételes, vagy azt lehet mondani, kis terhelést jelentenek, és ezért nem szolgálják az eredeti célt.

ELNÖK: A vitát lezárom. Államtitkár úrnak adom meg a szót.

Dr. Répássy Róbert válaszai

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium):
Köszönöm szépen a hozzászólásait. Igyekszem röviden reagálni az elhangzott témákra, sőt csak és kizárólag az ügyek áthelyezésével szeretnék foglalkozni a reagálásomban.

Egyrészt valóban vizsgálendő az ügyek áthelyezése vagy más néven bíróság kijelölése kérdésében a törvényes bíróhoz való jog. Én ezzel egyetértek, tehát nyilvánvalóan ehhez kell mérnünk. A probléma az, hogy a törvényes bíróhoz való jog értelme alatt nehezen tudunk eligazodni, hogy mit értünk ez alatt, amikor például csak a fővárosban több mint hétszáz bíró dolgozik. Tehát valószínű, hogy nem törvényes bíróhoz, csak törvényes bírósághoz való jogról beszélhetünk. És természetesen senki sem tudja azt, ez egy absztrakt filozófiai megközelítés, hogy valaki a bűncselekmény elkövetésekor tisztában van azzal, hogy melyik bíróhoz fog kerülni. Természetesen nem fogja ezt tudni, legfeljebb azt, hogy melyik bíróságra fog kerülni. Egyrészt.

Másrészt maga az alaptörvény nemcsak most, hanem a korábbi, '49. évi XX-as is lehetővé tette az ügyek meghatározott csoportjára külön bíróság létrehozását. Tehát teljesen alkotmányos megoldás ezek szerint a magyar alkotmányos rendszerben az ügyek meghatározott csoportjára egy speciális bíróságot létrehozni. Hozzáteszem, hogy kifejezetten korrupciós ügyekre hoztak létre bíróságot például Szlovákiában, korrupcióellenes különbíróságot, és például Olaszországban is maffiaügyekben van különbíróság, de biztosan lehetne hozni más példát is rá. Tehát létre lehet hozni az ügyek meghatározott csoportjára külön bíróságot.

Az Országos Bírói Tanács egyetértési joga, én összeszámoltam, háromszor is szerepel: a tervezet 62. § (4) bekezdésében szerepel, hogy „az OBT egyetértésével meghozott határozat”; szerepel az utolsó mondatban, hogy „az OBT a kijelölő határozattal kapcsolatos egyetértési jogát”; és szerepel a (8) bekezdésben is, hogy „az OBT egyetértésének megadását követően”. Lehet, hogy még vagy háromszor bele kellene írunk, hogy mindenki értse, hogy az Országos Bírói Tanács egyetértési jogával hozhatja meg az OBH elnöke ezt a döntését.

S végezetül, talán ez részben politikai válasz is arra, amire itt hosszasan politikai vádakkal éltek a képviselő urak. Mióta ezt az érvet, az ügyáthelyezéssel kapcsolatban ezt a politikai érvelést hallom, azóta gondolkodom azon, hogy vajon vidéken más bírók ítélkeznek-e, mint Budapesten. Tehát mi a problémájuk azzal, hogy egyébként egy magyar bíróság helyett egy másik magyar bíróság fogja az önkormányzatok párttársainak a büntetőügyeit tárgyalni? (*Derültség. – Moraj, közbeszólások az MSZP-s képviselők részéről.*) Egészen pontosan egyszer fejtsék már ki ezt részletesen! Biztosan az a bajom, hogy én egy ilyen vidéki gyerek vagyok, miskolci vagyok (*Dr. Staudt Gábor: Csak elhagyta a várost. – Derültség.*), és nem tudom elképzelni azt, hogy a vidéki bíróságok pártosan fognak eljárni, szemben, mondjuk, a budapesti bíróságokkal, amelyek pártatlanul járnak el. De ha meg nem ez a problémájuk, akkor pedig érdemes lenne még csiszolgatni ezt az érvelést. Nyilván mély nyomot hagyott önkben, hogy Zuschlag Jánost, egykori képviselőtársukat egy vidéki bíróság elég súlyos bűncselekmény miatt súlyos büntetésre ítélte, és azóta félnek a vidéki bíróságoktól; jobban szeretnék, ha Budapesten tárgyalnák az összes szocialista politikus elleni ügyet. Más magyarzatát nem látom ennek, mert úgy gondolom, hogy a bírósági szervezet egységes. Ráadásul a fellebbezési jogok folytán ügyis felkerülnek az ügyek, egészen a Kúriáig feljuthatnak. Tehát semmilyen értelme nincs annak, hogy aggódjanak a vidéki bíróságoktól.

Végezetül az arra vonatkozó kritikájukat, hogy az áthelyezhető ügyek milyen katalógusa került felsorolásra, én ezt a magam részéről megfontolom, és javasolni fogom, hogy a kiemelt ügyekhez hasonló legyen ez a katalógus. Hiszen a büntetőeljárás törvény szerint a kiemelt ügyekben lehetett eddig ügyáthelyezésre sort keríteni, ez a felsorolt ügykatalógus pedig nem fedi le teljesen a kiemelt ügyeket. Igazuk van ebben, igyekszünk ehhez közelíteni majd a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: A javaslat általános vitára alkalmasságáról dönt a bizottság. Kérdezem, ki az, aki szerint általános vitára alkalmas. *(Szavazás.)* 18 igen. Ki az, aki szerint nem? *(Szavazás.)* 6 nem. Ki tartózkodott? *(Szavazás.)* 3-an tartózkodtak. A bizottság tehát általános vitára alkalmasnak találta a javaslatot.

Turi-Kovács Béla képviselő úr Mátrai Márta képviselő asszonyt helyettesíti.

Többségi előadóként a bizottság álláspontját én fogom ismertetni. Kérdezem, kisebbségi előadó tekintetében Bárándy képviselő úr, megosztva-e... *(Jelzésre:)* megosztva Gaudi képviselő úrral... *(Dr. Bárándy Gergely: Akkor lemondok róla, köszönöm. Majd az első felszólalásomban fogok rá kitérni.)* Bárándy képviselő úr visszalépett. Akkor Gaudi képviselő úr fogja a kisebbségi álláspontot ismertetni.

A statisztikáról szóló 1993. évi XLVI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10594. szám); általános vita

Most a statisztikáról szóló T/10594. számú törvényjavaslat általános vitája következik. Osztályvezető asszonyt és főosztályvezető urat köszöntöm a napirendi pont tárgyalásánál. Kérdezem, van-e szóbeli kiegészítésük. *(Jelzésre:)* Parancsoljon!

Dr. Tóth Róbert szóbeli kiegészítése

DR. TÓTH RÓBERT (Központi Statisztikai Hivatal): Tisztelt Alkotmányügyi Bizottság! Köszönöm szépen, csak nagyon röviden.

A törvényjavaslatnak két fő iránya van: egyrészt a népmozgalmi események tekintetében javasolunk változtatásokat, adatkörelhagyásokat. Ezek közül kiemelem azt a változást, hogy magyarországi lakcímmel rendelkezőknek a külföldön bekövetkezett halálozását, illetve születését is nyilvántartanánk a népmozgalmi események körében, amennyiben az anyakönyvezés itthon történt.

A törvényjavaslat második lába pedig arról szól, hogy a törvényjavaslatban egyértelműsíteni kívánjuk, hogy a Központi Statisztikai Hivatal közhatalmi feladatot is ellát. Gondolok itt például arra, amikor kötelező jogszabályon, törvényen alapuló adatgyűjtéseket végez; vagy gondoljunk arra, amikor az országos statisztikai adatgyűjtési programnak a közigazgatás szervei közötti koordinálását, előkészítését, a kormány részére benyújtását végzi a hivatal, majd az OSAP-ot végrehajtatja, illetve ellenőrzi – mi ezt is közhatalmi feladatnak tekintjük.

Lényegében ennyi a módosítás két fő eleme. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Az általános vitát megnyitom. Hozzászólásra jelentkezett Lamperth Mónika képviselő asszony.

Kérdések, reflexiók, hozzászólások

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Először egy kérdést szeretnék föltenni.

A módosítás, ahogyan a szóbeli kiegészítésben is elhangzott, közhatalmi tevékenységre akar feljogosítást adni a Központi Statisztikai Hivatalnak, ami az én számomra teljesen értelmezhetetlen. Ami a szóbeli kiegészítésben elhangzott, hogy a törvényen alapuló adatgyűjtés közhatalmi tevékenység, ez nem felel meg a közhatalmi tevékenység definíciójának. Úgyhogy azt szeretném megkérdezni, hogy milyen közhatalmi tevékenységet akarnak adni a KSH-nak.

Köszönöm.

ELNÖK: Főosztályvezető úrnak adom meg a szót válaszadásra.

DR. TÓTH RÓBERT (Központi Statisztikai Hivatal): Köszönöm szépen. Ahogyan az előbb is mondtam, nem új tevékenységre jogosítaná fel a törvényjavaslat a hivatalt, hanem egyértelművé tennénk, hogy a már meglévő tevékenységi körein belül mi úgy ítéljük meg, hogy van közhatalmi tevékenység is. (Dr. Lamperth Mónika: Micsoda?) A már említett OSAP-adatgyűjtésnek a hivatal statisztikai szolgálata keretén belül történő előkészítése, ennek a koordinálása, kormány elé nyújtása, ebben a KSH-nak a szerepe az elsődleges. Ezt mi mindenképpen közhatalmi feladatnak tekintjük, egyébként viszont a törvényben korábban nem volt olyan utalás, ami ezt egyértelművé tette volna. De ugyanígy azt gondoljuk, hogy a szintén említett, illetve jogszabályon alapuló adatgyűjtési tevékenység, beleértve az összeírási tevékenységet, az is egy közhatalmi feladat. Erről szólna a módosítási javaslat.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: További hozzászólások következnek: Gaudi képviselő úr, majd második körben Lamperth Mónika képviselő asszony.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Annyit szeretnék felvetni a most előterjesztett javaslattal kapcsolatban, helyesen utalnak is rá, hogy van egy készülő rendelettervezet, egy közös tanácsi és parlamenti rendelettervezet, amely európai parlamenti szavazásra vár ebben a témakörben. Ezek szerint, ha jól értem, ezzel most olyan szinten sikerül az Európai Unió követelményeinek megfelelő jogharmonizációs munkát elvégezni, hogy egy még meg sem született rendelet kerülne a magyar jogrendbe beépítésre, úgy, hogy nem is tudjuk, hogy igazából az eredeti alapjavaslat majd milyen végső formát fog kapni, hiszen számos módosító javaslat érkezett. Ha jól tudom, éppen Sógor Csaba erdélyi képviselőtársunk előterjesztéséről van ott kint szó.

Az tehát a kérésem, hogy lehetőleg legyünk sokkal mértéktartóbbak az európai uniós normák átvétele tekintetében, és igenis határozottan és világosan jelöljék meg, hogy mi az a saját nemzeti érdek, ami most indokoltá teszi, hogy egy uniós keretszabálynak még a megszületése előtt változtatásokat eszközöljünk, jelen esetben itt a statisztikai törvényben.

A céllal egyébként megint csak egyet lehet érteni, például hogy a nemzet népmozgalmi adatainak egy fontos része a külföldön élő honfitársainkkal történt halálesetek regisztrációja, tehát hogy az amúgy is fogyó nemzetünk pontosan, világosan tisztában legyen azzal, hogy hogyan alakul az elcsatolt területen élők vagy éppen az önkéntes emigrációban levő vagy gazdasági menekültként külföldre kerülő polgártársaink élethelyzete. De ez igazából számunkra aggályos, hogy miért kell megelőzni a normaelfogadást, és miért nem várjuk meg, hogy ez pontosan milyen tartalommal születik meg, és ehhez igazítva, a nemzet érdekeinek a lehető legjobban megfelelő szabályt alkossuk meg.

ELNÖK: Lamperth Mónika képviselő asszonyé a szó.

DR. LAMPERTH MÓNIKA (MSZP): Köszönöm szépen. Az, hogy a statisztikai törvényt az európai uniós szabályokkal és az elvárásokkal összhangba kívánják hozni, ezzel nekem és a Magyar Szocialista Pártnak semmi problémánk nincs. De ami tartalmában ebben a módosításban van, az két területen mindenképpen aggályos.

Az első ez a közhatalmi tevékenységgel való felruházás. Nem véletlen, hogy eddig ez nem szerepelt a törvényben, ugyanis a KSH-nak nincs közhatalmi tevékenységre feljogosítása. Én most nem fogok itt a definíciós vitába belebocsátkozni, majd az általános és

a részletes vitában a plenáris ülésen el fogjuk mondani, de ez nem az. És nincs is szükség arra, hogy közhatalmi tevékenységet végezzen a KSH. Arra szükség van egyébként, hogy az adatok statisztikai módszerekkel történő felvételével, feldolgozásával, tárolásával, átadásával, átvételével, elemzésekkel, szolgáltatásokkal és a közzététellel kapcsolatos egyéb tevékenységet végezzen – ez teljesen rendben van. De az, hogy közhatalmi tevékenységet végezzen a KSH, erre semmi szükség nincs. És már bocsásson meg a főosztályvezető úr, nyilván nem szakmai dimenzióban lehet ezt egyszerűen megvitatni, de az ellenzéki képviselőknek a gyanakvása megalapozott, hiszen az eddigi jogalkotás, alaptörvénytől kezdve a különböző törvényekig, mind arról szól, hogy olyan felhatalmazást adjon az államnak, ami egy nagyon erős hatalomkoncentrációt eredményez a végén. És olyan felhatalmazásokat is kértek és szavaztak meg saját maguknak törvényben, amire semmi szükség nincs. Tehát nem kell azon megbántódní, hogyha az ellenzéki képviselők egy ilyen törvény beterjesztésénél a Nagy Testvér szemére kezdenek gyanakodni; a Nagy Testvér figyel, mindent tudni akar. És ezt a konkrét normaszöveg is megalapozza sajnos, mert például az, hogy miért terjed ki a népmozgalmi adatok gyűjtése a lakcímre, egyszerűen nem támasztható alá szakmai érveléssel. És a lakcímadatokat egy 2011-es törvénymódosítás alapján ebben a körben gyűjtik, de ennek az adatnak a kezelése nem igazolható alkotmányos adatkezelési céllal.

Tehát én azt gondolom, hogy nagyon sok probléma van ezzel a törvénymódosítással. Megpróbálják egy ilyen szakmai törvényben elbújtatni, de közben egészen súlyos aggályok vannak. Vagy például a halottvizsgálati bizonyítvány esetében a halálok megjelölése egy fontos statisztikai adat, és senki nem kérdőjelezi meg, hogy ezen adatok elemzésének, közzétételének vannak szakmai indokai, ez természetes. De hogy mi indokolja azt, hogy az egyedi azonosításra alkalmas módon történjen ez az adatkezelés, erre igazából nincs magyarázat. És sorolhatnám tovább az aggodalmainkat.

Úgyhogy ezt így, ilyen formában a Magyar Szocialista Párt nem tudja támogatni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: A vitát lezárom, és főosztályvezető úrnak visszaadom a szót, amennyiben kíván válaszolni a vitában elhangzottakra.

DR. TÓTH RÓBERT (Központi Statisztikai Hivatal): Köszönöm szépen. Az osztályvezető asszony kíván reagálni részletesen.

ELNÖK: Tessék parancsolni!

Branyiczkiné Géczy Gabriella válaszai

BRANYICZKINÉ GÉCZY GABRIELLA (Központi Statisztikai Hivatal): Köszönöm szépen.

Az első észrevétellel kapcsolatosan annyit szeretnék kiegészítésként hozzátenni, hogy nemcsak egy most szavazás előtt álló rendeletről van szó, hiszen nemcsak ez az egy rendelet lett felsorolva az általános indokolásban, hogy melyek azok a már most érvényben lévő uniós jogszabályok, amelyeknek a KSH eleget szeretne tenni. Ilyen jogszabály már életben van, mert 2008-ban elfogadásra került az 1338-as európai uniós rendelet, amely az egészségüggyel kapcsolatosan ír elő nekünk hasonló adatszolgáltatást, amely a halálozással kapcsolatos adatok szolgáltatását jelenti konkrétan ebben az esetben. Illetve van egy 862-es, szintén uniós rendelet a migrációra vonatkozóan, amikor szintén olyan adatokat kell a KSH-nak rendszeresen szolgáltatnia az Unió felé, amelynek kapcsán a legfontosabb definíció az, hogy az ország területén élő, az országban szokásos lakóhellyel rendelkező állampolgárainkról, lakosainkról tudjunk minél pontosabb és minél megbízhatóbb adatokat adni. Tehát az a készülő rendelet még valóban elfogadás előtt áll, de ugyanerre a definícióra épülve már a mai

nap is több jogszabály van életben, aminek az adatszolgáltatási kötelezettségei szempontjából elengedhetetlen a KSH számára, hogy ezeket minél hamarabb törvényben, jogszabályilag rendezzük, és lehetőségünk legyen ezekre a külföldön történt eseményeknek az adatgyűjtésére is.

A másikkal kapcsolatosan, nem a közhatalmi részére, hanem a halottvizsgálattal kapcsolatos részre utalnék. Itt a hivatal számára egy másik törvény, a '97. évi XLVII. számú, az egészségügyi adatok kezeléséről és védelméről szóló törvény előírja a KSH számára azt, hogy bizonyos népegészségügyi célból adatokat adjon át bizonyos népegészségügyi kutatási és népegészségügyi célú adatkezelésre. Nekünk ezért van szükségünk erre. A KSH onnantól kezdve, hogy ezeket az adatokat átadja, törölni fogja, mint ahogy ezt eddig is megtette. Tehát a személyes adatokat a KSH csak addig használja és addig kezeli, amíg az adatfeldolgozás és adatátadás meg nem történik, amit egy másik törvény ír elő a hivatal számára, és onnantól kezdve a KSH az adatvédelmi törvényeknek megfelelően ezeket az adatokat törli.

Köszönöm szépen.

Szavazás az általános vitára alkalmasságról

ELNÖK: Köszönöm szépen. Gulyás Gergely képviselő úr Rubovszky György képviselő urat helyettesíti.

Kérdezem a bizottságot, ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja a törvényjavaslatot. *(Szavazás.)* 19-en. Kik azok, akik nem tartják általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás.)* 5-en. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* 3-an. A bizottság általános vitára alkalmasnak találta a törvényjavaslatot.

Papcsák alelnök úr vállalta a többségi vélemény ismertetését *(Jelzésre:)* A kisebbségi véleményt pedig Lamperth Mónika képviselő asszony fogja ismertetni. Megosztásra javaslatot nem látok.

Köszönöm szépen, ezt a napirendi pontot lezártuk.

a) Viviane Reding, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának a Tobin-ügyben tett lépéseivel kapcsolatos kérdésekről szóló jelentés (J/10517. szám); általános vita, első helyen kijelölt bizottságként; b) Viviane Reding, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának a Tobin-ügyben tett lépéseivel kapcsolatos kérdésekről szóló jelentés elfogadásáról szóló határozati javaslat (H/... szám); döntés bizottsági önálló indítvány benyújtásáról

Soron következik Viviane Reding, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának a Tobin-ügyben tett lépéseivel kapcsolatos kérdésekről szóló J/10517. számú jelentés, valamint az ehhez kapcsolódóan benyújtásra kerülő határozati javaslat, amelynek egy javítása van, ezt kijelölve került kiosztásra az új határozati javaslat. Kérem, képviselőtársaim ehhez szóljanak majd hozzá.

Államtitkár úrnak adom meg a szót szóbeli kiegészítésre.

Dr. Répássy Róbert szóbeli kiegészítése

DR. RÉPÁSSY RÓBERT államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Az ügynevezett Tobin-ügy előzményeit, sajnálatos és szomorú előzményeit ismerik. Nem is az egész büntetőeljárással szeretnék foglalkozni, hanem azzal a részével, ami miatt úgy gondolta a kormány, hogy erről tájékoztatnia kell az Országgyűlést.

Az Országgyűlést arról szeretné tájékoztatni a kormány, hogy az Európai Unió Bizottságának alelnöke egy olyan magatartást tanúsított ebben az ügyben, amely kétségbe vonta a több mint egy évtizeddel ezelőtti ügyben a magyar igazságszolgáltatás függetlenségét. És ami ennél is súlyosabb a kormány megítélése szerint, hogy az alelnök asszony megértőnek

mutakozott az ír hatóságok döntésével, amelyben úgy döntöttek az ír hatóságok, elsősorban az ír legfelsőbb bíróság, hogy nem hajtja végre ezt az ítéletet. És olyan indoklással vélte elfogadhatónak Viviane Reding ezen ítélet végrehajtásának az elmaradását, amely párhuzamot vont egy, hangsúlyozom, tíz évvel ezelőtti ügy és a mai igazságszolgáltatással kapcsolatos kritikák között. Ez a magatartás, ez a hozzáállás egy uniós biztos részéről elfogadhatatlan.

A kormány megítélése szerint az uniós biztos magatartásával az Országgyűlésnek is foglalkoznia kell. Erre egyébként az országgyűlési törvény tartalmaz bizonyos szabályokat, mármint azzal a kérdéssel foglalkozik az országgyűlési törvény, hogy az európai uniós ügyekben is állást foglalhat az Országgyűlés. Erre kéri a kormány az Országgyűlést, hogy ilyen konkrét ügyben is foglaljon állást a tisztelt Ház.

Időközben a határozati javaslat, amelyhez kapcsolódik, megérkezett, azt áttanulmányoztuk, és az előterjesztő nevében támogatjuk annak elfogadását.

ELNÖK: Ipkovich képviselő úr, utána pedig Schiffer képviselő úr jelentkezett.

Hozzászólások

DR. IPKOVICH GYÖRGY (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A magam részéről mint büntetőjogász, meg mint apa is mondom, hogy az ilyen jellegű ügyeket kellő tapintattal és kellő ízléssel kell kezelni. Már a büntetőeljárás is számos olyan kérdést vet fel, ami az érintettek lelkivilágára és az igényelt tapintatra hívja fel a figyelmünket. Óvnék én mindenkit attól, hogy politikai haszonszerzés végett két kisgyerek halálát belekeverjük ebbe a dologba. Én úgy gondolom, ettől távol kell tartani magunkat.

A másik. Kicsit úgy érzem, a kormány akasztott ember házában emleget kötelet, mert azért az a kormány, amelyik Safarovot, a baltás gyilkost gazdasági, politikai haszonszerzés céljából kiengedi Azerbajdzsánba, tudva azt, hogy ott hősként fogják ünnepelni, attól azért nagyobb önmérsékletet kívánnék, mint amit tanúsított a jelentés tekintetében.

Nem hallgathatom el a bíráló hangját, hogy a magunk részéről Viviane Reding jelentését azért tartjuk helytelennek, mert nem kellően értékelte azt, hogy a megszületett ítélet, amelyről szó van, viszont 2003-ban, az uniós belépésünk előtt született, és az a bírói szervezet és bírói rendszer hozta meg, amelyet elfogadhatónak ítélt maga az Unió is, hiszen az alapító okmányunk aláírása után ezzel a bírói szervezettel csatlakoztunk az Unióhoz. Mindazok a változások, amelyek egyébként aggodalomra adhatnak okot – mint amit ma is beszéltünk, a bírói szervezeti változások, az eljáró bíróságok –, azt követően születtek a törvényhozásban. Tehát az ítélet meghozatalakor ezek még nem jöhettek számításba.

Felhívjuk a kormány és Navracsics Tibor figyelmét, hogy pontosan a Safarovval kapcsolatos anomáliák miatt figyelemmel fogjuk kísérni a jogerősen kiszabott büntetés maradéktalan letöltésének tényét. Tehát azt várjuk a kormánytól, hogy olyan lépéseket tegyen, ami biztosítja a kiszabott büntetés maradéktalan letöltését. Mert úgy ítéljük meg, hogy egyébként aki ilyen bűncselekményt, közlekedési bűncselekményt elkövet, annak a kirótt büntetést le kell töltenie. Ez tehát változatlanul a mi véleményünk.

Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Schiffer András képviselő úr a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (független): Köszönöm szépen. Előrebocsátom, hogy természetesen itt a jelentésben is idézett biztos nyilatkozat nyilvánvalóan elfogadhatatlan és méltánytalan. Ezzel együtt viszont nem igazán értem, hogy ez hogyan kerül ide. Úgy tűnik, hogy a kormány a saját sajtóosztályát összekeveri az Országgyűléssel. Ha a magyar

kormányának vitája van bármilyen uniós tisztségviselővel sajtónyilatkozattal kapcsolatban, akkor azt a sajtó útján vagy diplomáciai úton rendezze. Hogyan kerül ez ide? Ez a jelentés intézményének a totális félreértése.

Az egy dolog, hogy amit a biztos asszony nyilatkozott, az teljes mértékben elfogadhatatlan, és egészen elképesztő, hogy a jelenlegi közjogi, igazságszolgáltatási állapotokat bármilyen kapcsolatba hozza ezzel a 2000-es történettel. Viszont erre használni az Országgyűlés plenáris ülését, illetve a jelentés intézményét, ez egészen hallatlan, és a kormányának ezeket a tevékenységeit inkább a kommunikációs csatornákra kellene terelni.

ELNÖK: Gulyás Gergely képviselő úrnak adom meg a szót.

GULYÁS GERGELY (Fidesz): Köszönöm a szót. Már csak azért is megérte ezt a jelentést előterjeszteni, mert most először legalább az ellenzék is elmondta azt az összességében talán világosnak nevezhető álláspontját, hogy elfogadhatatlan és túrhetetlen az a nyilatkozat, amelyet Reding biztos asszony ebben az ügyben tett.

Viszont Ipkovich képviselőtársam azzal kezdte, hogy egy két gyermek halálával kezdődött közúti baleset ügyében vajon indokolt-e az, hogy politikai haszonszerzés szempontjából bárki ezt a kérdést felhozza. Ha ezt Reding biztos asszonynak címezte képviselőtársam, akkor egyetértünk. De ha az Országgyűlésnek címezte, akkor nem értünk egyet, és rögtön át is tudok térni Schiffer András kritikájára is: ugyanis itt nem arról van szó, hogy egy konkrét ügy elbírálásával kapcsolatosan az Országgyűlésnek bármilyen teendője lenne. Itt arról van szó, hogy egy biztos, nyilvánvaló prekonceptió alapján, Magyarországgal szembeni prekonceptió alapján, veszi magának a bátorságot, és az igazságszolgáltatás függetlenségét összekeveri egy jogerős ítélet végrehajtásával, illetve a végrehajtás átadásával. Erről van szó. Ezért aztán ha valaki ezt az ügyet aktuálpolitikai célokból felhasználta, akkor az Reding biztos asszony volt, nem pedig a jelenlegi kormánypártok.

S ha viszont Magyarországot olyan súlyos vád éri, függetlenül attól egyébként, képviselőtársam, hogy ez az önök időszakára esett, hogy az igazságszolgáltatás nem független, hiszen ezt az ítéletet MSZP-kormány alatt szabta ki a magyar bíróság, akkor pedig ezt egységesen kell az Országgyűlés valamennyi pártjának visszautasítani. Mert ha nem így történik, akkor esetleg az a látszat keletkezik, hogy önök a saját kormányzásuk idején az igazságszolgáltatás függetlenségét nem tartották létezőnek, és úgy gondolom, hogy abból a nyilatkozatból, amelyet itt most az MSZP, illetve az LMP tett, ennek az ellenkezője következik. Ezért aztán kár is idekevernünk a jelenlegi vitáinkat az igazságszolgáltatás függetlenségével kapcsolatosan. Úgy gondolom, ez az ítéletekből egyértelműen kiderül, amelyek manapság születnek, hogy az igazságszolgáltatás teljes egészében független. De ennek az ügynek ehhez a vitához semmi köze nincs. Ahhoz van köze, hogy teljesen nyilvánvaló az, hogy az Európai Uniónak ma van egy olyan biztosa, akinek negatív prekonceptiói vannak Magyarországgal kapcsolatosan. Ezt pedig, függetlenül attól, hogy ki az, aki ellenzéki, és ki az, aki kormánypárti, egységesen kell visszautasítani. A szocialisták brüsszeli lobbija tudjuk, hogy jó, tehát ha esetleg eljárának abban az ügyben, hogy a Bizottság egyéb, Szocialista Párthoz kötődő tagjai is tegyék ezt egyértelműen Reding asszony esetén, azt köszönettel fogjuk venni.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úré a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Sajnos ez az egész eljárás megint arra világít rá, hogy az Európai Unió hogyan működik, és mi, keleti barbárok mennyit érünk az ő szemükben. Egyébként mi örülünk annak, hogy idekerült, mert kifejezhetjük a véleményünket, nemcsak a kijelentés miatt, hanem az eljárási rend miatt, ami

ebben az esetben történt. Az az eljárási rend, amelynek esetében úgy érezhetik a magyar állampolgárok – és ez egyébként a sajtóban is kellő terjedelemben megjelent, tehát nem arról van szó, hogy egy szűk szakmai kört érintő eseményről lenne szó –, hogy a magyar gyermekek élete és egyáltalán a magyar emberek jogai és sérelmei ezzel kapcsolatosan soha nem érnek annyit Nyugaton, mint ugyanez a nyugati állampolgárok esetében.

S annál is inkább igaz ez, ahogy Viviane Reding nyilatkozott, és ahogy az elhangzott, hogy 2002-es ítéletről van szó. Tehát arra visszahivatkozni elképesztő tudatlanságra utal, és a jelenben vagy a magyar kormányzat felé megfogalmazott kritikákat visszavetíteni egy több mint tíz évvel ezelőtti határozatra, bírósági ítéletre, és azt mondani egyenesen, hogy jól jártak el az ír hatóságok és az ír legfelsőbb bíróság, amikor nem adta ki vagy nem tette lehetővé az ott való büntetésletöltését az ír gázolónak, ez azért is elfogadhatatlan, mert az ő szerepe, Viviane Reding szerepe az lenne, hogy ezeket a jogi kiskapukat bezárják az Európai Unióban. Hogy minden ítélet ugyanúgy végrehajtható legyen vagy kiadható legyen. Ha ő semmibe veszi a saját feladatkörét, és egyenesen igazat ad az ír hatóságoknak, akkor mi ebből az Európai Unióból, köszönjük szépen, nem kérünk. (*Gulyás Gergely: Ez Reding felelőssége!*) És abból az Unióból sem – és ez a beszámoló 4. oldalán szerepel –, amelyik hét darab levelet, amely a magyar közigazgatási és igazságügyi minisztertől származott, a biztos asszony egészen egyszerűen – így fogalmaz az anyag – válasz nélkül hagy. Ez hogyan lehet? Tehát hogy folyamatosan, havonta ír a magyar miniszter levelet, és annyit sem válaszol a biztos asszony, hogy tisztelt miniszter úr, hogy mondjam..., nem értek egyet – hogy csúnyább szavakat ne használjak – az ön felvetésével; egészen egyszerűen válasz nélkül hagyja. Tehát ez a demokrácia és az egymás tolerálásának kiváló példája az Európai Unióban.

Ennélfogva azt sem értjük, hogy az anyag 5. oldalán szerepel az a megállapítás... Most abba nem mennék bele, hogy a kerethatározatokat milyen módon lehetne azonnali hatállyal alkalmazni Írországból, vagy az ír legfelsőbb bíróság milyen szakmai hibákat követett el, viszont az anyagban szerepel, hogy maga Írország zárja ki a kerethatározathoz tett nyilatkozatával azt, hogy egy visszamenőleges hatállyal Tobin esetében is alkalmazható lenne. Ezt az anyag leírja, hogy ez nem feltétlenül helyes, hogy ezt később tették meg; tehát jogilag ezzel is lehet vitatkozni. Ebben az esetben viszont a bizottság, a mi alkotmányügyi bizottságunk által előterjesztett határozat esetében én túl udvariasnak tartom azt a megfogalmazást a 2. pontban, hogy „az Országgyűlés elismeri az ír hatóságok együttműködési készségét, továbbá nagyra értékeli az ír igazságügyi miniszter elkötelezettségét a Tobin-ügy megoldása iránt”. Én nem látom ezt az elkötelezettséget, megmondom őszintén. Ha arról van szó, hogy egyébként a magyar szervek által – és itt gondolok Navracsics miniszter úr jelentésére – kimondásra kerül, hogy az ír nyilatkozat, a kerethatározathoz tett nyilatkozat időn túli volt és nem volt szabályos, és ezt az írek továbbra is fenntartják, akkor én ezt sok mindennek értékelném, de nem egy elkötelezett megoldási hozzáállásnak. És úgy gondolom, hogy ha elkötelezettséget mutattak az írek vagy az ír legfelsőbb szervek, akkor azt lehet, hogy egyfajta kettős játékból tették. Mert ha valóban meg akarták volna oldani ezt a helyzetet, akkor meg tudták volna oldani. Ennek ellenére semmiféle végső döntésre, illetve csak olyan végső döntésre jutott az ír legfelsőbb bíróság, amely egyébként elfogadhatatlan.

Tehát zárszóként: mi örülünk neki, hogy idekerült ez az anyag. S persze a konkrét ügy is nagyon fontos, mert felháborító, hogy több mint tíz év után sem nyerte el méltó büntetését az ír gázoló. De az az eljárási rend, az a megalázó, akár egy magyar miniszter irányában is érvényesülő, a mindenkor magyar kormányzat irányában érvényesülő, Magyarországot egyaránt semmibe vevő eljárási rend és az Európai Unióban az az elképesztően, azt kell mondjam, akár a legkeményebben, pofátlan hozzáállása, hogy ha kell, akkor felfúj ügyeket, ha kell, akkor nemzeteket megdobál sárral, ha kell, akkor mondvacsinált indokokkal vagy indokokat felfújva bármit megtehet egyes nemzetekkel, más esetben pedig a legfőbb

alapelveit nem tartja be, és a legfőbb tisztviselők vagy akár egy biztos is olyanokat nyilatkozhat, ami egészen egyszerűen elfogadhatatlan, és ennek semmilyen következménye nincs, akkor elgondolkodtató, hogy ebből az Európai Unióból, így, ebben a formában kérünk-e. A mi válaszunk az, hogy: nem.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Gaudi-Nagy Tamás képviselő úr, Gruber Attila képviselő úr és Turi-Kovács Béla képviselő úr kért első körben még szót; utána pedig Schiffer képviselő úr és Ipkovich képviselő úr ismételt hozzászólásra kért szót.

Gaudi képviselő úré a szó.

DR. GAUDI-NAGY TAMÁS (Jobbik): Köszönöm a szót. Azzal egészíteném ki képviselőtársam egyébként nagyon helyesen, jól összefoglalt gondolatait ezzel a javaslattal kapcsolatban, hogy igazából tényleg a szembenzésre is egy jó alkalom ez a határozat. Tehát hogy egyrészt azzal a szereppel, amelyet Magyarország kénytelen betölteni az Európai Unióban a tisztességtelen népszavazás óta, egyfajta másodrangú állampolgári státust élveznek a magyar polgárok, illetve maga Magyarország is egy másodrangú státust élvez, és a másik, hogy az ehhez való viszonya a mindenkor magyar kormánynak és a magyar államnak mi. Eddig az volt a gyakorlat, hogy az ilyen anomáliákat, ami ebben a tragikus esetben most jelentkezik, tehát azt, hogy magyar gyermekeket elgázoló uniós polgár megúszhatja a büntetést – és reméljük, hogy nem fogja megúszni –, ezt nem szabad eltúrnünk. És azt sem szabad eltúrnünk, hogy a Magyarország ellen folyó folyamatos támadássorozatnak a fő motívumai elsősorban, én úgy gondolom, nem azok, hogy Magyarországon most éppen milyen szabályozás születik, mondjuk, az alkotmány területén, hanem elsősorban az, hogy attól tart az Európai Unió, hogy egy tagállama végre komolyan veszi egyrészt az uniós szabályokat, és nem szeretné eltúrnni azt a kettős mércét gyakorlatot, hogy ha azt mondja magáról az Európai Unió, hogy a szabadság, biztonság és igazságosság területe, akkor tényleg egyet tudunk érteni azzal, hogy megengedhetetlen, hogy az egyik uniós tagállamban meghozott jogerős ítéletet a másikkban ne hajtsák végre.

És nem egyedi ez az ügy, amellet, hogy ez az egyik legtragikusabb és legnagyobb nyilvánosságot kapott ügy, de számos ilyen van még. Jómagam is már felhívtam Navracsics miniszter úr figyelmét arra, hogy például házastársi életközösség megszűnését követően, jellemzően magyar anyák és gyermekeik kerülnek rendkívül elkeserítő helyzetbe, oly módon, hogy akár velük szemben, már van egy konkrét eset, ahol Magyarországon hozott jogerős büntető ítélettel gyermekelvitellel kapcsolatban elmarasztalt anyával szemben született egy jogerős ítélet, de a kétszeres büntetés tilalma ellenére a másik uniós tagállamban is büntetőeljárás indult vele szemben, és el is ítélték. Tehát hogy oly mértékben szegi meg a saját értékeit az Európai Unió, amit nem lehet szó nélkül hagyni. Ahol érvényesülnie kellene egy ésszerű harmonizációnak, például a jogerős büntető ítéletek végrehajtása tárgyában, ott az tapasztalható, hogy ez nem működik rendesen, ahol pedig egyébként nem kellene a centralizációt növelni és a szuverenitást csökkenteni, ott pedig folyamatosan rossz irányba tart az Unió.

Tehát ez az eset nagyon jó, hogy idekerült elénk, és az Országgyűlésnek feladata és kötelessége, hogy foglalkozzon vele. A fő cél nyilván az, hogy szolgálja-e azt ez a jelentés és a határozat, hogy valóban letöltse büntetését az elkövető. A napokban hírt kaptunk arról, és komoly örömjelentések hangzottak el, hogy végül is tett egy ilyen vállalást, hogy hajlandó letölteni a büntetést. Kérdés, hogy ez valóban meg fog-e történni, és erre milyen hatással lesz ez a határozat. Tehát ezt is vegyük figyelembe, hogy azért, amikor általános magyar érdekvédelmet látunk el egy ilyen ügy kapcsán, akkor vajon szolgáljuk-e ezzel a büntetéshez fűződő igényét az elhunyt gyermekek szüleinek.

Végül, a jelentésben, amely végigtekinti az ügytörténetet, én azért örültem volna, ha a korrektség kedvéért az Európai Parlament munkájával kapcsolatban megemlítsére kerül nemcsak Gál Kinga, hanem Morvai Krisztina európai parlamenti képviselő is, aki több alkalommal szintén nagyon határozottan kiállt az ügyben; miniszter úrhoz is intézett megkeresést, több felszólalása volt, sőt több ír képviselőhöz és az ír igazságügyi miniszterhez is megkereséseket intézett. Jó lenne, ha ilyen ügyekben azért a teljes képet megkapná ilyenkor a közvélemény, és ebből végképp nem lehetne olyan érzete az embernek, hogy most adott esetben a kormány a saját dicsőségét szeretné ezáltal erősíteni. Tehát aki hajlandó és kész arra, hogy a nemzet szuverenitása érdekében kiálljon és a nemzet megalázása ellen szóljon és az igaz ügyért tegyen, azok számára szerintem legyen egy tér, és ezt közösen kell érvényesítenünk.

Tehát a jelentést és a határozatot is támogatjuk ennek szellemében.

ELNÖK: Gruber Attila képviselő úré a szó.

DR. GRUBER ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Röviden tulajdonképpen szintetizálnám az előttem elmondottakat. Nagyon örülök és nagyon egyetértek például Ipkovich képviselőtársamnak azzal a megjegyzésével, hogy ebben az ügyben nincs helye politikai haszonszerzésnek. És ez valóban kétirányú, ahogy erről később beszélgettünk. Nincs helye sem a parlamenti pártok részéről haszonszerzés céljára ezt felhasználni, és nincs helye a biztos asszonynak sem az ő későbbi politikai karrierjének az egyengetésére felhasználni ezt a történetet.

És éppen ezért kérem valamennyi képviselőtársamat és valamennyi frakciót, hogy ez nem az az ügy, amelyet a külföld felé vagy belföld felé kormánykritikaként kellene megfogalmazni, megmozgatni azokat a kapcsolatokat, amelyek nyilván az Európai Parlamentben vagy az Európa Tanácsban történnek. Hiszen Gaudi képviselőtársam a legjobb megmondhatója, hogy sajnos nemcsak biztos asszonynak ez a durva és hamis kiszólása, amely káros, haszontalan és feszültségkeltő is egyben, volt az elmúlt időszakban, amikor prekoncepcióval élve Magyarország ellen fordult bizonyos érdekkörök által vezérelve európai szervezet; tudjuk jól, hogy a svéd esetben is tulajdonképpen csak egy ürügyet kerestek arra, hogy az egész megtorló hadjáratukat beindítsák. Éppen ezért nagyon fontos, hogy ez esetben valóban mindenki egyformán ítélje el a biztos asszonynak ezt a tevékenységét, hiszen valóban, egy 2002-től idáig tartó íven, nem egy vagy két kormányt, hanem az egész kormányzati íven átnyúlóan sértett meg ez a kijelentés bennünket.

Különösen akkor nem szabad ezt szemérmesen vagy álságosan kihasználni hazai politikai térnyerésre, amikor tudjuk jól, hogy Reding asszonynak a..., hogy is mondjam csak..., meggondolatlan kirohanásai immár másodízben keltenek ilyen hullámokat. Hiszen ne felejtjük el, hogy 2010-ben ugyanez a biztos asszony tulajdonképpen elegánsan lefasisztázta a francia államot akkor, amikor az ottani cigánybűnözés kapcsán, illetőleg a tömegesen... *(Közbeszólások az MSZP részéről.)* – most Reding asszonyt idéztem –, illetőleg az ottani kiutasítási szisztéma alapján egyfajta cigányellenességet, egy szándékolt etnikai indítást tételezett fel a Francia Köztársaság megfelelő szervei részéről. Tehát ez már a második olyan kiszólása ennek a kitűnő hölgynek, aki nem mérlegel. Az megint elgondolkoztató, hogy ilyen, objektivitást már másodízben nélkülöző kijelentést tevő hölgy vajon, amikor ez a kinevezése megtörtént, kellőképpen vizsgálták-e ezeket a személyiségi jellegeket is ennek a pozíciónak az elbírálásában. Különösen akkor, amikor Reding asszony tudomásom szerint az Európai Bizottság elnöki székét szeretné megpályázni 2014-ben. Ez esetben felmerül az alkalmasság kérdése, hogy egy ilyen biztosi attitűddel lehet-e a továbbiakban bármiféle szerepet vállalni.

És ezért is érdekes volt hallgatni Staudt Gábornak a hozzászólását, aki, meg kell valljam, szakmailag megalapozottan segítette és indokolta az euroszeptikus nézeteket. *(Dr.*

Harangozó Tamás tapsol.) Köszönöm szépen. Hiszen az elmúlt időszakban pontosan arról szólt a történet, hogy bebizonyítsuk, hogy az Európai Unió és az egész európai közösség egyenrangúan és kellő toleranciával ítél meg mindent. Ez az eset sajnos azt bizonyítja, hogy valóban létezik egyfajta belső feszültség európai tagország és európai tagország között. Erre kellene figyelniük, és pontosan ezért, még egyszer mondom zárásképpen, nem szabad ezt az esetet bármelyik kormánynak, bármelyik magyar kormánynak a nyakába rakni. Ez most nem arról szól, hogy a kormánypártok és az ellenzék között ezt az adut kijátsszuk. Ha képviselőtársaim, akik voltak már európai parlamenti ülésen, látták, milyen kártékony hatással bír az, ha hazai politikai erőmozgásokat próbálunk nemzetközi szintésre kivinni, azok meg tudják erősíteni az én véleményemet.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Turi-Kovács Béla képviselő úré a szó.

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm szépen, nagyon röviden. Azt hiszem, arra a kérdésre válaszolni kell, hogy miért került elénk ez az ügy, és ezt a határozatot miért kell tárgyalni.

Az én számomra egyértelmű, hogy az egyes bírálatok, támadások az esetek jelentős részében a kormány ellen irányulnak. Adott esetben azonban, amikor a biztos asszony a minősíthetetlen kijelentését megtette, abban a tudatban tette meg, hogy úgy gondolja, hogy ez a kormány ellen irányuló nyilatkozat. Egyértelművé kell tenni egy országgyűlési határozattal, ezért van szükség a határozati javaslatra, hogy adott esetben – és számos más esetben is, de itt in concreto, bizonyítottan – ez valamennyiünk ellen, Magyarország ellen irányul. Ezt pedig csak az Országgyűlés mondhatja ki, következésképpen azt hiszem, jó helyen járunk.

Egyetlen dolog lenne elvárható: hogy ebben a kérdésben az ellenzéknek is támogatnia kellene a határozatot.

ELNÖK: Utolsó hozzászólóként Schiffer képviselő úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (független): Sajnálom, hogy Gulyás Gergely már nincs itt.

Először is Gruber Attilának azt szeretném elmondani, hogy ezt a vitát szerintem az Európai Néppárt frakcióülésén kellene lefolytatni. A helyzet az, hogy valóban, a Tobin-ügyhöz a magyar igazságszolgáltatás jelenlegi státusának pontosan annyi köze van, mint a szocialista lobbinak Viviane Redinghez, aki egy keresztényszocialista politikus. *(Dr. Staudt Gábor: Keresztényszocialista!)*

2010-11 fordulóján még arról szólt a nóta, hogy az Európai Parlamentben a szocialista, liberális és zöld frakciók indítottak támadást Magyarországgal szemben. Most valami hajsza került a történetbe, mert már nemcsak erről van szó. Én nem tudok arról, hogy Luxemburg és Magyarország között bármiféle diplomáciai feszültség, ne adj' isten, területi követelés lenne, úgyhogy jó lenne végre komolyan venni a helyzetet, és lejönni azokról a mániákról, amivel eddig az ilyen típusú kritikákat kommentálta a Fidesz.

A helyzet az, hogy amennyiben Viviane Reding bármilyen, európai közjogi szempontból értékelhető lépésével vagy mulasztásával kapcsolatban kerülne ide jelentés, illetve határozati javaslat, azt természetesen megszavaznánk. De az, hogy egy sajtónyilatkozatnak a helyreigazítása kerül a Ház elé, ez egészen szürreális. És teljesen igaza van Gruber Attilának: nem szabad a belpolitikai ügyeket kivinni nemzetközi szintre, ebben abszolút egyetértünk. Csak most a helyzet az, hogy éppen önök azok, akik belpolitikai cirkuszt csinálnak egy európai politikus meglehetősen megalapozatlan, felületes és igazságtalan nyilatkozatából. Ezt kommunikációs vagy diplomáciai úton el kellene intéznie

Magyarországnak, nem utolsósorban a Fidesznek az Európai Néppárton belül kellene tisztázni talán a nézetkülönbségeket. Viviane Redinget ugyanis nem a baloldal vagy a zöldek vagy a liberálisok jelölték, hanem önök, az önök pártcsaládja – ezt intézzék el! Ne a magyar közvéleményt és a magyar parlamentet boldogítsák ezzel a belső vitával!

Az a helyzet, hogy ennek a Reding-nyilatkozatnak semmiféle közjogi tartalma, közjogi következménye nincs. Akkor lenne megalapozott, hogy önök ezt idehosszák jelentés formájában és az Országgyűléstől kérnek egy áment, ha egy konkrét biztos lépést vagy egy lépésnek a megtagadását kívánja vagy arról kíván Magyarország véleményét mondani. Sajtónyilatkozattal kapcsolatban tessék sajtó-helyreigazítási pert indítani, tessék diplomáciai lépéseket tenni, tessék kommunikációs offenzívát indítani, ahogy azt önök szokták – de ez nem való az Országgyűlés elé egy határozati javaslat formájában. Ez a helyzet.

ELNÖK: A vitát lezárom. Megkérdem főtanácsadó asszonyt, kíván-e reflektálni, bár kérdés nem hangzott el.

Dr. Kiszely Katalin reflexiói

DR. KISZELY KATALIN helyettes államtitkár (Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium): Csak nagyon röviden, annyit, hogy általános uniós alapelvről van szó, tehát szakmailag a kölcsönös elismerés elvéről. Mondom, ez elsődleges, primer, jogszabályon nyugvó alapelv, tehát ennek a megsértéséről van szó az ügy jogi háttérét tekintve.

A másik pedig, hogy a biztos asszony nem magánszemélyként nyilatkozott a Frankfurter Allgemeine Zeitungnak, hanem biztos minőségében. S egyébként Magyarországgal szembeni előítéleteinek nemcsak ennek kapcsán adott teret, hanem más ügyekkel kapcsolatosan is. Szakmailag helyre kell tenni ezt az ügyet, mert az elfogadhatatlan és túrhetetlen, éppen a kölcsönös elismerés alapelvére figyelemmel, hogy két uniós tagállam között ítélet büntetlenül maradjon.

Köszönöm szépen, csak ennyit kívántam elmondani.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Először tehát a jelentés általános vitára alkalmaságáról döntünk. Horváth Zsolt képviselő úr Vitányi István képviselő urat, Gruber Attila képviselő úr pedig Rubovszky György képviselő urat helyettesíti.

Szavazás a jelentés általános vitára alkalmaságáról

Kérdezem, ki az, aki általános vitára alkalmasnak tartja a jelentést. *(Szavazás.)* 20 igen. Ki az, aki nem tartja általános vitára alkalmasnak? *(Szavazás. – Nincs ilyen.)* Ki az, aki tartózkodott? *(Szavazás.)* 2 tartózkodás mellett a bizottság általános vitára alkalmasnak találta.

Szavazás a határozati javaslat benyújtásáról

Most kérem, hogy döntsünk a határozati javaslat benyújtásáról. Kérdezem, ki az, aki támogatja a javított és kiosztott határozati javaslat benyújtását. *(Szavazás.)* 18 igen. Kik tartózkodtak? *(Szavazás.)* 3 tartózkodás. Kik szavaztak nemmel? *(Szavazás.)* 1 nem. A bizottság úgy döntött, hogy benyújtja a határozati javaslatot.

Gruber Attila képviselő úr lesz a bizottság előadója a többségi álláspont tekintetében. A kisebbségi vélemény vonatkozásában van-e ilyen igény? *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Így ezt a napirendi pontot lezárjuk. Köszönöm szépen.

Most döntés következik képviselői önálló indítványok tárgysorozatba-vételéről, már ameddig eljutunk; a többire vonatkozóan az lesz a javaslatom, hogy azokat a jövő héten hétfőn tárgyaljuk meg.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba-vételéről

a) A bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosításáról a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása érdekében címmel benyújtott törvényjavaslat (T/10325. szám)

Az első a T/10325. számú javaslat, Szili Katalin képviselő asszony által benyújtott törvényjavaslat. Elnök asszony, öné a szó.

Dr. Szili Katalin szóbeli kiegészítése

DR. SZILI KATALIN (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! T/10325. számon nyújtottam be a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény módosítására egy javaslatot, amely alapvetően a kilakoltatási moratórium meghosszabbítása érdekében történt.

Ennek a benyújtása március 8-a volt, tisztelt képviselőtársaim. Az egyik alapvető kiindulópontja az alaptörvénynek – csak itt hangsúlyozom önöknek is – a negyedik módosítása is, amely szerint a XXII. cikkben kijelenti azt, hogy az állam törekszik arra, hogy mindenki számára emberhez méltó lakhatást biztosítson. Tekintettel arra, hogy a kilakoltatási moratórium február végével, illetve március elejével lejárt, magam is több helyütt találkoztam azzal a véleménnyel, amelyet részben a pénzügyi jogok biztosa, részben az illetékes tárca is megfogalmazott, miszerint szükség lenne arra, hogy ezt a moratóriumot meghosszabbítsuk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Túl azon, hogy az általunk 2011-ben benyújtott alkotmányjavaslat konkrétan nem csak azt fogalmazta meg, hogy az államnak törekednie kell arra, hogy mindenki számára emberhez méltó lakhatást biztosítson, ez pontosan azt is megfogalmazta, hogy az állam feladata a lakhatás biztosítása, illetve a lakhatás biztonságának a megteremtése. Ehhez kapcsolódóan az elmúlt hónapokban egy csomag került a Szociális Unió által megfogalmazott és általam benyújtottan a parlament asztalára, részben a végrehajtási törvény módosításáról, részben a természetes személyek csődhelyzetéről szóló törvényjavaslat, és ebbe az ívbe illeszkedik ez a törvényjavaslat is. Ez gyakorlatilag addig a határidőig, nevezetesen, éppen még egy hónapig, hiszen május 15-ét jelöltük meg végső határidőnek, amíg egyébként az illetékes felek megegyeznek abban a modus vivendiben, amely a lakhatás biztonságának a megteremtése, illetőleg a végrehajtás tárgyában, különös tekintettel a devizahitelesekre, megtörténik. Éppen ezért a javaslatunk pontosan azt célozza, hogy hosszabbítsuk meg ezt a határidőt addig, amíg a kormányzat részéről is látszik az a csomag, amely az eszközező, árfolyamgát, önkormányzatok bevonása, magáncsőd kérdésében teljes képként kialakul. Hiszen nagyon jól látható, hogy egyes intézményeknek a bevezetésére sor került, egyesekre nem, így teljes egészében a devizahitelesek csődhelyzetének a megoldása nem történt meg.

Nyilvánvalóan mi magunk is megfogalmaztuk azt, hogy nincs helye halasztásnak az önkényesen elfoglalt lakáskiürítéssel, illetőleg a rendbírósággal kapcsolatos eljárásokban. Tehát alapvetően azokat teszi a halasztás tárgyává, ahol egyébként a felek önhibájukon kívül kerültek ebbe a helyzetbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! A pénzügyi jogok biztosa maga is az elmúlt hetekben többször nyilatkozott, miszerint 100-170 ezer közé teszi azoknak a családoknak a számát, akik ebben érintettek. Azt gondolom, nem lenne részünkről korrekt az az eljárás, hogy ha egyébként megállapodás vagy bármilyen döntés születne ebben a tárgyban, akkor pontosan azok, akik most eljárás alá, illetőleg végrehajtás alá kerülnek, hátrányt szenvedjenek mindazokkal szemben, akik a későbbiekben esetlegesen megoldást kapnak a saját helyzetükre.

Tisztelt Elnök Úr! Képviselőtársaim! Kérem önöket, támogassák ezt a javaslatot, és kérem, azon is gondolkodjanak el, hogy ha kiürítések zajlanak, és valóban annyi, amit a pénzügyi jogok biztosa is említett, azon családoknak a száma, akik ebben érintettek lehetnek, mennyibe kerülne társadalmi szinten, amit az ő lakhatásuk elmaradása, utcára kerülésük jelent. Nyilvánvaló, hogy valamennyi olyan kérdést tisztáznunk kell, ami teljes egészében és véglegesen megoldást nyújt. Így kérem, hogy a megállapodások létrejöttéig is támogassák a javaslatunkat, hiszen az általunk eddig benyújtott végrehajtási törvény, illetőleg a magáncsődre vonatkozó, vagyis a természetes személyek csődvédelméről szóló törvényjavaslatunk is pontosan ezt célozta. Sajnálom, hogy ez utóbbiban még mindig nem került olyan előterjesztés a tisztelt Ház elé, amely egyébként a kormányzó pártok részéről is támogatott lenne, hiszen el kell mondjam önöknek, azt gondolom, hogy minden nap, minden hét a nehéz helyzetben lévők számát gyarapítja.

Köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólási szándékot nem látok.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Kérdezem, ki támogatja a tárgysorozatba-vételét a javaslatnak. (*Szavazás.*) 7 igen. Kik tartózkodtak? (*Szavazás.*) 18 tartózkodás mellett a bizottság nem vette tárgysorozatba a törvényjavaslatot.

Köszönöm szépen elnök asszonynak az előterjesztés képviselétét.

b) Magyarország Alaptörvényének akárhányadik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat (T/10265. szám)

Most soron következik a T/10265. számú, Magyarország Alaptörvényének akárhányadik módosítása címmel benyújtott törvényjavaslat. (*Dr. Papcsák Ferenc: Vissza kellett volna utasítani!*) Schiffer képviselő úré a szó.

Dr. Schiffer András szóbeli kiegészítése

DR. SCHIFFER ANDRÁS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Ez az előterjesztés és az azt követő, tehát a T/10275. számú, összetartoznak egyébként tartalmilag. Az alaptörvénynek azért akárhányadik módosítása, mert nem lehet tudni, hogy mire ezt elfogadja a Ház, addigra hány változtatáson esik át az ércnél maradandóbb alaptörvény.

Mi szeretnénk alkotmányos szinten kimondani azt, hogy a pártok gazdálkodását nyilvánossá kell tenni, tehát az átlátható pártkassza elvét, amiben egyébként verbálisan, úgy tűnt, hogy minden párt egyetért, ezt szeretnénk alkotmányos szinten rögzíteni. S ezzel összefüggésben alkotmányos szinten szeretnénk kimondani azt, hogy közpénzből gazdálkodó szervezetek – a pártokat leszámítva – választói akarat befolyásolására irányuló kampánytevékenységet nem végezhetnek. Tehát szeretnénk véget vetni annak a világnak, hogy akár helyi választáson az önkormányzat kasszájából a polgármester, akár pedig a mindenkori kormányhatalom közpénzből, a kormányzati kommunikáció terhére választási kampányt folytathat.

Én azt gondolom, ezek a rendelkezések bőven alaptörvénybe valók, főleg, amikor már alaptörvényben rögzítünk ennél sokkal részletekbe menőbb dolgokat is. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tehát összefüggésében említette képviselő úr a két indítványt, a soron következőt is. Így nyitom meg a vitát.

Hozzászólási szándékot nem látok. Így képviselő úrnak nincs mire reagálni. Miután nem döntöttünk az összevont vitáról, erről szavazunk, és folytatjuk a következővel.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Kérdezem, ki az, aki a tárgysorozatba-vételét javasolja a T/10265. számú indítványnak. *(Szavazás.)* 7 igen. A bizottság tehát nem vette tárgysorozatba.

c) A közpénzből finanszírozott állami propaganda megtiltatásához szükséges törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/10275. szám, új/átdolgozott változat a T/10264. szám helyett)

Most következik a c) javaslat: a T/10275. számú; ez egy átdolgozott változat, a korábbi száma T/10264. számú volt. Képviselő úré a szó.

Dr. Schiffer András szóbeli kiegészítése

DR. SCHIFFER ANDRÁS (független): Köszönöm szépen, elnök úr. Itt az LMP-t az a tapasztalat vezette, hogy már a korábbi kormányzati ciklusokban is vérlázító volt, hogy kormányzati kommunikáció címén sok száz millió forintot lehetett egy évben elkölteni a mindenkori kormányhatalomnak a saját dicsősége reklámozására. Gondoljunk a száznapos programra és egyebekre a megelőző kormányzati ciklusból.

Ami viszont az elmúlt három évben történt, ez minden képzeletet felülmúl. Ebben az évben már lassan 3 milliárd forint az, amivel Orbán Viktor Miniszterelnöksége gazdálkodhat vagy inkább garázdálkodhat kormányzati kommunikáció címén.

Mi szeretnénk tiszta vizet önteni a pohárba, és egyértelművé tenni, hogy kormányzati kommunikáció címén kizárólag olyan tájékoztatásokra lehet pénzt költeni, ami az állampolgárok számára jogaik gyakorlásához, illetve kötelezettségeik teljesítéséhez elengedhetetlen, tehát más módon nem biztosítható információ. Akár egy vészhelyzet elhárítására ha gondolunk, akár például a kormányablak megnyitására; ezek nyilvánvalóan olyan információs igények, ahol szükség van az összkormányzati kommunikációra. Viszont tarthatatlan az, hogy gyakorlatilag a kormányzati kommunikáció egy büjtött pártfinanszírozást jelent a mindenkori kormánypárt vagy éppen a mindenkori helyi hatalom számára. Éppen ezért még büntetőjogi védelmet is tennénk a mellé, hogy nem lehet az államháztartásból olyan kommunikációs tevékenységekre pénzt kifizetni, amelyek egyébként a választói akarat befolyásolására irányadóak. Tehát szeretnénk véget vetni annak a világnak, hogy egy polgármester a saját zsebéből a saját pártja, illetve a saját személye mellett kampányoljon választási évben *(Dr. Vas Imre: Saját zsebéből?!)*, vagy éppen a Miniszterelnökség a saját dicsőségét reklámozza közpénzen, a pártfinanszírozásra vonatkozó szabályok megkerülésével.

Köszönöm szépen. Remélem, Vas képviselőtársam is figyelt, és megszavazza. *(Derültség.)*

ELNÖK: Hozzászólási szándékot nem látok, így határozathozatal következik.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Kérdezem, ki az, aki a tárgysorozatba-vételt támogatja. *(Szavazás.)* 7-en támogatják. A bizottság tehát nem vette tárgysorozatba a javaslatot.

Köszönöm szépen, képviselő úr.

d) Magyarország Alaptörvényének ötödik módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10347. szám)

Következik a T/10347. számú javaslat Magyarország Alaptörvényének ötödik módosításáról. Gyöngyösi Márton képviselő úrnak mint előterjesztőnek megadom a szót.

Gyöngyösi Márton szóbeli kiegészítése

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Két képviselőtársammal közösen benyújtott javaslatunk egy alkotmánymódosítási javaslatlal él. Vona Gábor és Németh Zsolt volt a két képviselőtársam, akikkel benyújtottunk ezt a javaslatot, amely a jelenlegi alaptörvény 47. cikkének (2) bekezdésébe beillesztené azt a paragrafust, amely arról rendelkezne, hogy a Magyar Országgyűlés kétharmados többséggel szavazzon arról, hogy a Magyar Honvédség külföldön vagy Magyarországon miképpen alkalmazható, külföldön miképpen állomásozhat, valamint arról is, hogy külföldi fegyveres erők Magyarországon vagy Magyarország területéről kiindulva miképpen alkalmazhatók és hogyan állomásozzanak. Erről, mint önök is tudják, jelenleg a magyar kormány dönt.

Ez a jelenlegi javaslatunk az eredeti állapotnak a visszaállítása lenne. Önök is tudják, hogy Magyarország az európai uniós csatlakozása előtt és a NATO-tagság elnyerése előtt Magyarországon az Országgyűlés döntött ilyen kérdésekben, az euroatlanti integrációs folyamat eredményeképpen került át ez a döntés a Magyar Országgyűléstől a kormányhoz.

Nekünk szent meggyőződésünk, és ez talán önöket sem éri meglepetésként, hiszen minden alkalommal, amikor külföldi missziókról tárgyal az Országgyűlés, vagy beszélünk a Honvédelmi Minisztérium által benyújtott, külföldi missziók vonatkozásában tett jelentésekről, mi mindig azzal kezdjük, hogy elmondjuk azt, hogy ilyen kérdésekben a magyar nemzeti szuverenitást megtestesítő Országgyűlésnek lenne leginkább jogosultsága dönteni, nem pedig a magyar kormánynak. Hiszen bebizonyosodott az az elmúlt húsz év során, hogy a magyar kormány bizony ilyen kérdésekben nagyon sokszor elhamarkodottan, hibásan és rosszul döntött.

Én magam azok körébe tartozom, aki el tudja fogadni azt az érvelést, hogy vész helyzetben akár még a bevett demokratikus eljárási folyamatoknak a rovására is – hangsúlyozom: vész helyzetben –, ezeknek a demokratikus eljárási rendeknek a kárára is döntsön egy adott ország. Amikor ég a ház, akkor kevesebb idő van a vitára, akkor bizony cselekedni kell. Én azonban úgy látom, hogy Magyarország ahányszor döntött a külföldi missziókról, azt elhamarkodottan tette, bizonyos ideológiai, politikai alapon, aminek többnyire az euroatlantizmus volt a mozgatórugója, és szinte kizárólag külföldi érdekeknek a szolgálatában és külföldi érdekek nyomására tette. Pont most, akkor, amikor nagyon sok beszéd, elemzés napvilágot lát, Irak megszállásának tizedik évfordulóját írjuk ide, és nagyon sok, egyébként külföldi, nagyon sok tisztességes nyugati elemzés és bírálat is megjelent, és elbeszélte azt, hogy a Nyugat a 2001. szeptember 11-ei terrortámadást követő felfokozott érzelmi túlfűtöttség hevében nagyon gyakran rosszul és elhamarkodottan döntött, amikor minden ágy alatt terroristákat keresve, országokat rohant le. Ennek a történetét itt most nem szeretném feleleveníteni, de a katasztrofális hatásait ismerjük. Tudjuk, hogy miről szól Afganisztán, látjuk azt, hogy hogyan ért véget Irak, vagy hogyan nem ért véget, és micsoda káosz keletkezett ott a nyugati hatalmak beavatkozása eredményeképpen, amibe sajnos Magyarország is belesodródott katonailag, és bizony erkölcsileg is nagyon komoly károkat kellett az országunknak elszenvednie azért, mert Magyarországon az éppen aktuális kormány – mert ez sajnos kormányokon átívelő jelenség – úgy döntött, hogy ehhez az ideológiai, politikai, nagyhatalmi törekvéshez Magyarország is segédkezik, és egyfajta szárnysegédként jár el. Láthattuk ezt Irak, Afganisztán kapcsán, Szomália kapcsán a legutóbbi időben, most pedig nemrégiben Mali kapcsán, amikor Németh Zsolt államtitkár úr meg a Külügyminisztérium vezetése azt próbálta meg elmagyarázni Magyarországnak, a magyar állampolgároknak, hogy ez miért elengedhetetlen magyar nemzeti érdek, hogy valahol Bamako és Timbuktu körzetében, Szahara-alsón Magyarország vitézkedik a francia katonák oldalán.

Én azt látom, hogy ez egy olyan kérdés, amely nem jobbikos kérdés; tehát ezt szeretném még egyszer hangsúlyozni, hogy ez nem pártpolitikai kérdés. Én itt nem a Jobbik

szavazótáborának a szócsöveként funkcionálok, hanem szent meggyőződése, hogy ez egy sokkal szélesebb kört érint, sokkal szélesebb támogatottsággal bír. Azok a magyar polgárok, akik nemzeti érzéssel rendelkeznek és a magyar nemzeti szuverenitásról valamiféle fogalommal bírnak, azok ezt a kérdést nagyon-nagyon fontosnak tartják, és úgy gondolják, hogy igenis, a Magyar Országgyűlésnek lenne ebben a kérdésben kizárólag joga arra, hogy véleményt alkosson, és a döntési jogkörnek is ott kellene lennie.

Nagyon szépen köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Staudt Gábor képviselő úré a szó.

Hozzászólások, reflexiók

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Annál is inkább tudjuk támogatni Gyöngyösi képviselőtársunk felvetését, ha belegondolunk, hogy egy NATO-döntés mögött mi áll: a NATO-tagországoknak a politikai döntése, mondjuk, a NATO-nagykövetek döntése. Tehát tulajdonképpen nem arról van szó, hogy itt születik egy politikamentes, világmegváltó döntés, amelyhez magyar kormányzati támogatással elég csatlakozni és csapatokat küldeni, hanem tulajdonképpen egy politikai döntés születik, kormányközi döntés születik egy beavatkozásról, és ehhez a magyar katonákat szintén egy kormánydöntéssel lehet bevonni. Ezt nem tartjuk megfelelőnek. Abban az esetben, ha születik egy NATO-döntés az abban érintett kormányoknak a többségével, ahhoz, hogy ebben részt vegyenek magyar honvédek, valóban a Magyar Országgyűlésnek kellene a hozzájárulása, és ezért támogatni tudjuk ezt a felvetést.

Köszönöm.

ELNÖK: Schiffer képviselő úré a szó.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (független): Köszönöm szépen. A helyzet az, hogy akár külföldi erőknek egy országban történő állomásoztatása, akár pedig a saját haderőnek a külföldi bevetése egy ország szuverenitását nagyon közvetlenül érintő kérdés. Ráadásul az erről való vita igen komoly morális kérdéseket vet fel. Tehát ha valahol szükség lenne arra, hogy az állampolgárok minél közvetlenebbül vegyenek részt ilyen dilemmáknak az eldöntésében, az pontosan ez a kérdés, ami itt az előttünk fekvő alaptörvény-módosítási javaslatban érintve van. Éppen ezért én azt gondolom – azzal együtt, hogy most nyilván egy tárgysorozatba-vételről döntünk –, hogy abban a kérdésben, hogy a Magyar Honvédséget külföldön lehet-e állomásoztatni vagy külföldi haderőket Magyarországon lehet-e állomásoztatni, ez eminensen olyan kérdés, ahol a népszuverenitás letéteményeseként működő Országgyűlést, illetve annak a minősített többségét biztos, hogy nem lenne szabad megkerülni.

Egy ilyen kérdésben, főként azért, mert nagyon komoly morális dilemmákat vetettek föl azok is, amikről Gyöngyösi képviselő úr beszélt, az elmúlt időszakban, ahhoz, hogy kellő legitimitás legyen az ilyen döntések mögött, ehhez szükség van arra, hogy az Országgyűlésben egy erős többség álljon az ilyen határozatok mögött.

ELNÖK: A vitát lezárom, és képviselő úrnak adom vissza a szót.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm szépen. Elég hosszan és részletesen beszéltem a kérdésről, nem kívánok többet hozzátenni.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Határozathozatal következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja a javaslat tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* 3-an támogatják. A bizottság tehát nem vette tárgysorozatba.

e) A büntető törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvénynek a láncszavaztatás megfékezéséhez és a választások tisztaságának fokozottabb védelméhez szükséges módosításáról szóló törvényjavaslat (T/10351. szám)

Most következik a T/10351. számú javaslat, a büntető törvénykönyv módosításáról van szó. Hegedűs Lorántné képviselő asszony előterjesztőként van jelen. Megadom a szót.

Hegedűs Lorántné szóbeli kiegészítése

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! A büntető törvénykönyvet szeretnénk módosítani jelen előterjesztésünkben, amely egy rendkívül égető és gyakorlatilag mindennapi problémára világít rá. Nevezetesen arra az önök által is jól ismert gyakorlatra, amelyet úgy nevez a köznyelv, hogy láncszavazás.

Bármilyen furcsa, de ez eddig így nem volt büntetendő, tehát a büntető törvénykönyv sok mindent ír és megfogalmaz, de így explicite ez a fajta, a választás tisztaságát megsértő bűncselekmény nem volt benne. Mi most ezt kívánjuk beemelni a Btk.-ba, nevezetesen úgy, hogy a 350. § (1) bekezdésének az f) pontját bővítjük ki, illetve egy további (3) és (4) bekezdést teszünk még a szakaszhoz.

Mindannyian tudjuk, hogy ez egy olyan cselekmény, amire muszáj volna a jogalkotónak reagálnia. Legutóbb – bizonyára önök is látták, hallották – Kiskunfélegyházán merült fel ilyen jellegű választási visszaélés. Egy másfélórás hanganyag került fel az internetre, amelyen valaki, valakik arról beszélnek hosszan, részletesen, hogy hogyan valósították meg a láncszavazást, hogyan szállítottak oda az egyes szavazófülkékhez szavazó állampolgárokat, és a szavazólap kihozatalával a szavazóhelyiségből hogyan forgatták ezt folyamatosan, egész nap, ameddig nyitva volt a szavazóhelyiség. Tudjuk, hogy sok esetben rendkívül szegény, kiszolgáltatott helyzetben lévő honfitársaink, akik inkább, valljuk be, gyakorlatilag analfabéták, őket használják ki egyesek arra, hogy előnyre tegyenek szert választás során. Tehát még egyszer mondom, hogy ez mindannyiunk számára közismert tény. Nem lehet, hogy ez ne legyen valamilyen módon szankcionálva. Aki tisztességesen és becsülettel akar részt venni választáson, annak ezt igenis el kell ítélnie, törvényhozóként úgy, hogy bekerül a Btk.-ba ez a fajta cselekmény, úgy, hogy szankcionálva van, még hozzá több módon. Tehát volna egy olyan minősített esete, amely egy magasabb büntetési tételt szab ki, egyrészt arra, aki ezt szervezi, illetve egy további esetben pedig arra, aki legalább tíz választópolgár tekintetében végzi ezt a jogellenes tevékenységet.

Ennek a támogatására szeretném kérni a tisztelt bizottságot. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Hozzászólásra Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

Hozzászólások, reflexiók

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, csak nagyon röviden. Régóta problémaként jelentkező gyakorlatot próbál felszámolni, illetve súlyosabban büntetni a javaslat. A magunk részéről természetesen támogatni tudjuk. Ez abba az irányba mutat, hogy a valódi felelősök, illetve akiknek az érdekében történik az elkövetés, súlyosabb büntetést kapjanak.

Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselő asszonyé a szó.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Egy mondatban reagálnék arra, ami az imént elhangzott. Igen, aki tehát ezt megszavazza és büntetni kívánja ezt a cselekményt, nyilvánvalóvá teszi mindenki számára, hogy tisztességgel és becsülettel akar helytállni a választásokon.

Abba bele se merek gondolni, hogy mi van akkor, ha valaki ezt nem akarja támogatni. Talán bizony el akarja tussolni ezt a teljesen nyilvánvaló jelenséget?

Köszönöm szépen.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

ELNÖK: Határozathozatal következik. Kérdezem, ki az, aki támogatja a javaslat tárgysorozatba-vételét. *(Szavazás.)* 2-en támogatják. A bizottság tehát nem vette tárgysorozatba.

Képviselő asszonnak köszönöm.

f) A rendkívüli időjárás következtében 2013. március 14-től előállt katasztrófavédelem körülményeit, valamint az életet, az egészséget és a vagyoni biztonságot fenyegető helyzet megelőzésére, valamint a kezelésére tett kormányzati intézkedéseket feltáró vizsgálóbizottság létrehozásáról szóló határozati javaslat (H/10411. szám)

Most a H/10411. számú javaslat következik. Harangozó képviselő urat kérem, előterjesztőként foglaljon helyet. Parancsoljon, öné a szó.

Dr. Harangozó Tamás szóbeli kiegészítése

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! A március 14-15-16-án az országban bekövetkezett katasztrófavédelem kapcsolatban, azt gondolom, a nagy nyilvánosság előtt lezajló események kivizsgálásáról nem nagyon kell talán felfrissíteni az emlékezetüket. Miután a belügyminiszter egy hat és féloldalas jelentést írt a kormánynak, amelyet a Honvédelmi és Rendészeti Bizottságnak is volt szerencséje tárgyalni, szeretném mondani a tisztelt bizottságnak, ez csak megerősítette, hogy még nagyobb szükség van ennek a vizsgálóbizottságnak a felállítására. Hiszen a belügyminiszteri jelentés egyértelművé teszi, hogy az önök által tavaly-tavalyelőtt elfogadott katasztrófavédelmi törvény Magyarországon ezekben a napokban nemhogy nem került végrehajtásra, hanem az látszik, hogy tételesen törvénysértést követtek el az ezen a területen dolgozó felelős állami szervek vezetői. Ezeknek a kivizsgálása sem interpelláció, sem sima bizottsági ülés keretében nem lehetséges, ezt a honvédelmi bizottsági ülés bebizonyította, hiszen két és fél óra vita során miniszter úr egyedül volt az ülésen, és egyetlen papírt magával nem hozott. Az ő mondása szerint is itt több ezer oldalnyi olyan dokumentum van, amelyet át lehetne nézni. Ez az, ami kifejezetten indokolja a Hárszabály szerint is, hogy vizsgálóbizottság jöjjön létre.

Ami pedig politikailag indokolja, az pedig az, hogy meggyőződésünk, és úgy látjuk, a miniszteri jelentésből is egyértelműen az derül ki, hogy itt nem arról van szó, hogy a katasztrófa bekövetkezése után az abban a mentésben részt vevő hivatásosok és civilek minden erejüket megfeszítve megtették-e mindent a bajba jutott emberek megsegítésére, hanem arról van szó, hogy a katasztrófavédelem és a Belügyminisztérium felelős vezetőinek döntései vagy nemdöntései maguk is hozzájárultak ahhoz, hogy ez a helyzet kialakulhatott. Hogy világosan fogalmazzak: a dokumentumok bekérése után megállapítható lehet, hogy a katasztrófavédelem jelezte-e a kialakuló katasztrófavédelem veszélyét a döntéshozóknak, és ha ez így történt, és a döntéshozók ennek ellenére inkább a Belügyminisztériumban ünnepeltek ahelyett, hogy az emberek felkészítésével és a katasztrófavédelem megelőzésével foglalkoztak

volna, akkor a veszélyeztetés foglalkoztatás körében büntetőjogi tényállást is megvalósították, és bűncselekményt követtek el vétkes magatartásukkal.

Azt, hogy ennek a vizsgálatnak helye és oka van, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy pont a mai délelőtt tette nyilvánossá Szabó Máté, ennek az Országgyűlésnek a biztosa a jelentését, amely egyértelműen megállapítja, hogy a felkészülésben és az emberek tájékoztatásában a katasztrófavédelmi szervek és a kormány hibákat követett el, és ezeknek a hibáknak a felülvizsgálatára és kivizsgálására szólítja föl magát a belügyminisztert és az országos katasztrófavédelmi főigazgatót is. A mi megítélésünk szerint ez azonban nem elég, hiszen ennek a helyzetnek a kivizsgálása egyetlenegy miatt fontos: hogy világosan kiderüljön, hogy az önök által elfogadott törvény és annak rendszere nem működik Magyarországon, vagy egyszerűen felelős vezetők nem tették a dolgukat, és az ő vétkes nemdöntésükből vagy egyébként rossz döntésük meghozatala miatt került ennyi ember bajba. Ennek azért kell a vizsgálatát lefolytatni, hogy a jövőben ilyen többet Magyarországon ne fordulhasson elő.

Köszönöm.

ELNÖK: Megnyitom a vitát. Papcsák alelnök úr kért szót.

Hozzászólások, reflexiók

DR. PAPCSÁK FERENC (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Képviselő Úr! Azt gondolom, valóban egy extrém, rendkívüli helyzet alakult ki. Az elmúlt évben egységes katasztrófavédelmi rendszerként felépített rendszer a mi véleményünk szerint nagyon jól vizsgázott. Nagyon sokan, több ezer ember sietett segítséget nyújtani. S egyébként a magyar társadalom is jól vizsgázott – csak és kizárólag önök vizsgáztak nagyon gyenge eredménnyel. Mert hiszen önöknek a politikai haszonszerzés az egyetlen céljuk, miközben egyébként, ha más országokban történt volna ilyen helyzet, mint ahogy történt, ott emberek is meghaltak, és nem egy napig lettek volna csak a hó fogságában, hanem akár egy hétig is. Csak nézzen utána képviselő úr mint a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagja, hogy hogyan és miként kezelik akár Németországban vagy bárhol egyébként ezeket a helyzeteket.

Én úgy ítélem meg, hogy kérdés és interpelláció útján ez az ügy abszolút mértékben tisztázott és tisztázható a későbbiekben is. Több interpelláció, kérdés hangzott el ebben a tárgyban. Ha emlékezetem nem csal, miniszter úr többször adott önöknek korrekt, tiszta, átlátható és egyértelmű választ ebben a kérdésben. Ön akár személyesen is mint országgyűlési képviselő felhatalmazott arra – ön említette, hogy miniszter úr a bizottsági ülésre nem hozott magával egyetlen okiratot sem –, hogy bármikor időpontot kérjen bármely szakhatóságtól, felügyeleti szervtől, illetőleg a katasztrófavédelmi főhatóság bármely vezetőjétől, betekinthesse, arról másolatot kérhet, és így tovább; ezek nyilvános okiratok. Önöknek mint a Honvédelmi és rendészeti bizottság tagjainak ráadásul ismereteim szerint a megfelelő nemzetbiztonsági átvilágításuk is megtörtént, tehát még a titkosítás sem lehet ok, hogy ön ne tudna eljárni akár személyesen is. Én erre biztatom.

Ismereteim szerint a Belügyminisztérium, illetőleg a katasztrófavédelmi főhatóság készített egy nagyon korrekt, tiszta jelentést, amelyet önök megtárgyaltak; ezt alá is támasztotta a vélekedésében. Két és fél órán keresztül vitatkoztak, mint ahogy mondta. A bizottságuk ezt elfogadta.

Nincs annak szerintem akadálya, hogy kezdeményezzen egy albizottságot ennek a kérdésnek a tisztázására a Honvédelmi és rendészeti bizottságon belül, egy eseti bizottságot kirendelhetnek. Nekünk az alkotmányügyi bizottságban volt már erre precedens a devizaeladósodás okainak feltárását vizsgáló bizottság tekintetében. De az, hogy ez parlamenti vizsgálóbizottságként működjön, azt gondolom, mivel kérdés és interpelláció

útján már tisztázott ügyről van szó, és a későbbiekben is tisztázható, a képviselők a jogaikat gyakorolhatják, azt gondolom, ez tükrözi a mi véleményünket.

S engedje meg, hogy a bizottság fideszes tagjai nevében megköszönjem innen is azoknak a képviselőknek, a társadalom minden tagjának a segítséget, támogatást, amelyet nyújtottak, illetőleg azoknak az embereknek, annak a több ezer, katasztrófavédelemben dolgozó embernek, akik áldozatos munkájukkal megakadályozták, hogy bárki is odavesszen az egyébként valóban extrém körülmények közötti időjárási helyzetben.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Bárándy Gergely képviselő úré a szó.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Én azt persze már megszoktam fideszes képviselőtársaimtól, hogy amit a kormány tesz, azzal baj nem lehet. Mégis úgy tűnik, hogy ezt nem mi ítéljük meg most másként, hanem a társadalomnak az a része biztosan, akit érintett ez a katasztrófa helyzet.

Talán önök is olvasták, nem csak baloldali, hanem masszívan jobboldali hírportálokon is azokat a kommenteket vagy akár az interneten máshol föllelhető kommenteket, amelyek az elégtelen ellátásról szóltak, amelyek arról szóltak, hogy hosszú órákon keresztül senki feléjük nem nézett; amelyek olyan megállapításokat és olyan véleményeket fogalmaztak meg egyébként tömegesen, amelyeket nem tartok méltónak arra, a stílusuk miatt nem tartom méltónak arra, hogy itt az alkotmányügyi bizottság ülésén idézzem. Egyszóval az, hogy az ottrekedtek miként ítélték meg a hivatalos szervek eljárását, igen komoly, hadd fogalmazzak úgy, hogy antagonisztikus ellentétben áll azzal, mint amit a kormány a saját teljesítményéről ebben a körben elmondott.

Egyébként pedig, ha önök úgy gondolják, hogy minden rendben volt, akkor azt gondolom, semmilyen veszélye az önök számára nincs annak, hogy egy parlamenti vizsgálóbizottság ezzel foglalkozzon. Talán a kormánypárti képviselők idejébe is belefér az, hogy egy ilyen komoly témáról folytatott vitában, akár egyébként nem az első, hanem már a második vagy harmadik vitában részt vegyenek.

Szeretném az önök figyelmét fölhívni arra, hogy egyetlen vizsgálóbizottság nem állt még föl, mióta 2010-ben önök a kormányzást átvették, amelyik a mostani, jelenlegi kormánynak a teljesítményét vizsgálja. Számptalan vizsgálóbizottsággal szembesültünk már, amely a korábbi kormány tevékenységét vizsgálta, ami tulajdonképpen a mostani ellenzékkel kapcsolatban fogalmazott meg kritikát. De azt a funkciót, amit egyébként be kellene töltenie egy vizsgálóbizottságnak, segítve a parlament ellenőrző funkcióját, hogy a jelenlegi kormánynak, az éppen regnáló kormánynak a működésével kapcsolatban fogalmazzon meg bármit és tegyen vizsgálat tárgyává bármilyen kérdést, no, hát ilyen az elmúlt három, három és fél, körülbelül három évben nem volt.

Itt most lenne egy esély arra, hogy egyébként egy kifejezetten – és ebben nekem nagyon más a véleményem, mint Papcsák képviselő úrnak, alelnök úrnak –, kifejezetten nem egy politikai témában, nem az egymás vagyonosodását s a többi vizsgálat témában, hanem egy olyan esemény kapcsán, amely tízezreket, több tízezer embert érintett az országban, talán százezreket, ha az áramkimaradásokat és hasonló jelenségeket is figyelembe vesszünk, fölálljon egy bizottság. Öszintén szólva, én ebben semmi rosszat nem látok.

Az meg, hogy albizottság keretébe kívánja utalni Papcsák alelnök úr, azzal egyetlen probléma van, hogy a Hárszabály nem ezt írja; ezekben a témákban nem albizottsági ülést kell tartani, hanem a vizsgálatot vizsgálóbizottság keretében kellene lefolytatni. Pontosan erre való a vizsgálóbizottság mint intézmény.

Úgyhogy én azt gondolom, összefoglalva, tisztelt képviselőtársaim, hogy egyrészt a téma van olyan komoly, érintett annyi embert Magyarországon, hogy érdemes legyen vele

foglalkozni. Másrészt pedig azt talán Papcsák alelnök úr is csak rutinból mondta hozzá, és saját maga sem gondolja komolyan, hogy kérdés vagy interpelláció keretében, ahol két-három perc áll a képviselő, illetve a miniszter úr rendelkezésére, hogy kérdést tegyen föl vagy válaszoljon, annak keretében egy olyan intézkedéssorozat, amely ezzel a katasztrófavédelemmel függ össze, tisztázható. Nem tisztázható, képviselő úr, pontosan azért hangzott el egyébként ennyi kérdés és interpelláció, mert nem volt tisztázható annak a keretében. Megpróbáltak különböző megközelítésből képviselők kérdéseket feltenni, amire úgy általában, megmondom, érdemi választ nem nagyon kaptak, tehát e vonatkozásban is más az álláspontom, mint Papcsák képviselő úré. Ez tipikusan egy olyan téma, amelyet az Országgyűlésben vizsgálóbizottságban kell tisztázni. Ha pedig a kormánypártoknak annyira tiszta a lelkiismerete és a kormánynak annyira tiszta a lelkiismerete ebben az ügyben, akkor, még egyszer mondom, semmiféle veszélyt nem fog rejteni egy ilyen vizsgálóbizottsági eljárás.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: A vitát lezárom. Visszaadom képviselő úrnak mint előterjesztőnek a szót.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Hát, alelnök úrtól nem vártam el, hogy a katasztrófavédelem bármilyen szakmai rejtelseibe beleásta volna magát, és egyáltalán erről az ügyről érdemben bármit tudott volna mondani. Azt viszont elvárnám alelnök úrtól is mint az alkotmány- és igazságügyért felelős bizottság alelnökétől, hogy ilyen butaságokat, mint hogy a honvédelmi bizottság elfogadta ezt, kérem, legyen kedves, ne mondjon...

ELNÖK: Képviselő úr, kérem, fontolja meg, hogy mit mond, mert meg fogom vonni a szót!

DR. HARANGOZÓ TAMÁS (MSZP): Értem. A „butasággal” volt baj?

ELNÖK: Képviselő úr, meg is vontam a szót, jó, és akkor mehetünk tovább.

Szavazás a tárgysorozatba-vételről

Határozathozatal következik. Kérdezem, ki az, aki egyetért a javaslat tárgysorozatba-vételével. *(Szavazás.)* 3 igen. A bizottság nem vette tárgysorozatba.

Képviselő úrnak ez volt a második ilyen, hiszen egyébként közbetapsolt egy korábbi napirendi pontnál, azt sem tehetné volna meg. Akkor nem szóltam, mert úgy gondoltam, hogy az, hogy a bizottság tudja folytatni a munkáját, belefér. De az, amit most már itt többször csinál, az a stílus ebben a bizottságban akkor sem volt járható, amikor ennek a tagja volt, most pedig nem is tagja ennek a bizottságnak.

Köszönöm szépen.

Szavazás napirend-módosításról

A következő napirendi javaslatok tekintetében a 7. és a 8. napirendi pont vonatkozásában azt javaslom napirend-módosításként, hogy ezeket a következő bizottsági ülésen tárgyalja a bizottság. Kérdezem, ki az, aki ezzel egyetért. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúlag egyetért ezzel.

Egyebek

Az „egyebek” vonatkozásában jelezni szeretném a bizottság tagjainak, hogy a nemzetbiztonsági ellenőrzés új szabályainak megállapításáról szóló T/10102. számú

törvényjavaslattal kapcsolatban több észrevétel is érkezett. Ezen észrevételeket a hatáskörrel rendelkező bizottságok számára továbbküldtük véleményezésre, illetve hogy javaslataikba ültessék azokat be.

További hozzászólási szándékot nem látok. Így ezt a napirendi pontot és a bizottsági ülést berekesztem.

Köszönöm szépen.

(Az ülés befejezésének időpontja: 13 óra 13 perc)

Dr. Cser-Palkovics András
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Prin Andrea